

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

ИА

VI ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ (втора редовна сесия).

XXV Засъдание, Четвъртъкъ, 28 Ноември 1891 година.

(Засъданието се отвори въ 9³/₄ часа прѣдъ пладнѣ подъ предсѣдателството на предсѣдателя Г-на П. Славкова).

Отсѫтствуващи: А. Самоковлиевъ, А. Каракашевъ, Б. Папазовъ, Георгий Антоновъ, Г. Найденовъ, Д-ръ Л. Золотовичъ, Д-ръ С. Андониади, Д. Свѣщаровъ, Д. Тончевъ, Давидъ Атанасовъ, Д. Ив. Бѣлопопски, Жоржо Момчовъ, Илия Стоковъ, Ив. Арабаджиата, Иванчо Мандиковъ, Илия Сакаровъ, Ив. Кидовъ, Ив. Янаковъ, Ив. Стамболовъ, Ив. Халачевъ, Ив. Митовъ, Илия Маджаровъ, Коста Стаменовъ, Кънчо Жековъ, Костаки Станчевъ, Курти Велевъ, Д-ръ К. Стоиловъ, М. Молдовански, Михаилъ Рачовъ, Номантъ Ефенди, Никола Ючъ-Ормански, Начо Ташовъ, Нейко Кораловъ, Пъю Димовъ, Павелъ Икономовъ, Петър Ив. Черкезътъ, Стать Паница, Стефанъ Странски, Савва Райновъ, Т. Х. Тошевъ, Тодоръ А. Божиновъ, Т. Д. Кювлиевъ, Т. Шевъ, Филипъ Мариновъ, Филипъ Ангеловъ, Христо Стефановъ, Хр. Ив. Книговъзецътъ, Христо Ивановъ, Хр. Векиловъ, Хр. Дюкмеджиевъ, Хр. Ангеловъ. Цено Леонкиевъ и Ясенъ Русселиевъ.

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засъданието се отваря. Отъ цѣлото число прѣставители присѫтствуващи 225 души; значи, има законното число прѣставители, за да се пристъпи къмъ разглеждането, положенитѣ на дневният редъ въпроси.

На дневенъ редъ имаме слѣдующитѣ въпроси:

I. Докладъ отъ финансовата комиссия по законопроектите:

- За недоборитъ;
- за отдаване концесия на Хр. Тъпчилещовъ и пр.;
- за складове за жребци и конъ- заводъ и
- за оправдаване на разни даждия.

II. Първо четение прѣложението на Финансовото Министерство за уѣдобрѣние специалния договоръ, сключен между правителството и Ив. Грозевъ, относително окон-

чателното ликвидиране прѣприятието по направата ли-нията Царибрдъ-София-Вакарелъ.

III. Първо четение прѣложението на Военното Министерство, за измѣнение опрѣдѣлений § 3-ї по текущия воененъ бюджетъ, продоволственъ окладъ.

IV. Продължение отъ второто четение на законопроекта за гражданското сѫдопроизводство.

V. Докладъ на разни комиссии.

Понеже протоколътъ отъ миналото засъдание не е готовъ, моля г-на докладчика на комиссията по Министерството на Финансите, да заеме мястото си.

Доклад. Ив. Щвѣтковъ: Г-да прѣставители! На дневният редъ, както виждате, е поставенъ законопроектъ за недоборитъ. Този законопроектъ комиссията го разгледа и само въ 2-ї членъ прибави две думи. Докладътъ е даденъ за напечатване, но ако почитаемото Нар. Събрание намира, че слѣдътъ тѣзи малки забѣлѣжки може да се докладва, можемъ да пристѣнимъ още сега къмъ разглеждането му. (Гласове: Прието!).

Прѣдсѣд.: Желае ли Нар. Събрание сега да се пристѣпи къмъ разглеждането на закона за недоборитъ? (Гласове: Желае!). Който не приема сега да се пристъпи къмъ разглеждането на този законопроектъ, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Значи, сега ще пристѣнимъ къмъ разглеждането му.

Докладчикъ: (Чете): „Законъ за исплащане недоборитъ“.

„Чл. 1. Неисплатенитѣ до 1 Януарий 1892 година прѣки данъци ставатъ недобори и се сбиратъ съгласно съ настоящия законъ“.

Този членъ е приетъ отъ комиссията безъ измѣнение.

Прѣдѣд.: Ще се гласува Който не приема заглавието и чл. 1 тъй, както се прочетоха отъ г-на докладчика да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад: (Чете):

„Чл. 2. Слѣдъ като се прѣглѣдатъ смѣтките на кметоветѣ и се турятъ въ редъ недоборитѣ, които се дължатъ на съкровището, всѣки даноплатецъ е длѣженъ да исплати дѣлга си въ слѣдующите срокове: длѣжащите до 100 л. недоборъ — въ продлѣжение на една година, длѣжащи до 500 лева — въ двѣ, длѣжащите до 1000 лева — въ три и длѣжащите повече отъ 1000 лева недоборъ — въ четири години.“

Сроковетъ за исплащанието на недоборитѣ почватъ да текатъ, откакъ се прѣдаджатъ на даноплатците данъчни листове, въ които се означаватъ както недоборитѣ, тѣй и сроковетъ, въ които трѣбва тѣ да се исплатятъ“.

Както ви казахъ и по-напрѣдъ, г-да прѣставители, въ чл. 2 слѣдъ думитѣ „на кметоветѣ“ сѫ прибавени думитѣ „отъ специални комиссии“. Комиссията на прави това допълнение за да се обясни, че слѣдъ приеманието на настоящия законъ, по распорѣждане на Министерството на Финанситетѣ, ще се назначаватъ отдѣлни специални комиссии въ всѣки окрѣгъ, и то по толкоъ, по колкото се укажатъ за нуждни. Обязаноститѣ на тѣзи комиссии ще бѫдатъ изложени въ особенъ правилникъ. Но можъ да ви кажа още отъ сега, какви ще бѫдатъ главните имъ обязаности. Тѣ ще разглеждатъ всички книжа, относящи се до недоборитѣ, начиная отъ освобождението, до началото на 1892 год. Ще привикатъ тѣзи даноплатци, които успоряватъ, че иматъ да даватъ на правителството. Еднимъ словомъ, ще разбератъ, кои лица сѫ задържали справедливо тѣзи сумми, които сѫ длѣжни на хазната. Тѣзи сумми, които намѣрятъ че сѫ безспорни, за тѣхъ се опрѣдѣлятъ тѣзи срокове, които ви прочетохъ въ чл. 2. А онѣзи сумми, които даноплатците докажатъ, че несправедливо сеискатъ отъ тѣхъ, или по разни нещастия би слѣдвало да станатъ намаления, за тѣхъ комиссията ще състави протоколъ и Министерството ще ходатайствува прѣдъ почитаемото Нар. Събрание за опрощаване.

Д. Кознички: Слѣдъ обясненията на г-на докладчика, малко има да се говори. Дѣйствително тѣмно бѣше казано, че ще се ликвидиратъ тѣзи смѣтки отъ комиссията, но какви комиссии не се разбираше. Сега отъ обясненията, които г-нъ докладчикъ даде, горѣ-долу се разбра, че тѣзи комиссии ще сѫ специално назначени въ всѣки окрѣгъ.

Но азъ има друго нѣщо да говоря. Тукъ сѫ направени особни привилегии на нѣкои хора, ако тѣй приемемъ членътъ относително даванието на сроковетѣ. Значи, азъ ако съмъ задържалъ на държавата отъ 1000 л. повече, само за това имамъ да давамъ тѣзи недобори, защото съмъ ималъ повече имоти Но азъ като немарливъ даноплатецъ, по разни претенции не съмъ исплатилъ данъците си, и защото имамъ да давамъ повече отъ 1000 лева, да ми се даде 4 годишъенъ срокъ. Така сѫщо

е несправедливо да се дава по-дълъгъ срокъ на онзи който има да дава повече отъ 500, или 1000 лева. Така щото, азъ бихъ молилъ г-на Министра на Финанситетѣ, да се съгласи и вървамъ ще се съгласи да бѫде срокътъ 2 години, безъ разлика. Който има да дава 1000 лева може би отъ неволя да не ги е исплатилъ. Не може разбира се никой да се обвинява, защо не ги е исплатилъ, но трѣбва въ този случай да бѫдемъ справедливи. Азъ мисля, ако се съгласи г-нъ Министръ, щото сроковетъ да бѫдатъ безъ разлика по двѣ години, нѣма да се направи грѣшка. Ако щете и 3 години приемете, но трѣбва да е еднакъвъ срокътъ.

Доклад И. В. Цвѣтковъ: Казаното отъ г-на Кознички е много справедливо, но само въ това отношение, ако тѣзи недобори, които има да се събиратъ отъ хората, бѣхъ безспорни. Азъ бихъ се напълно съгласилъ съ него, ако нѣмаше недобори до 1885 год., до което врѣме, както знаемъ, данъците не се събираха толкоъ и бѣхъ останали тѣзи недобори. Но отъ 1886 година насамъ, отъ распорѣжданията на правителството, всѣки отъ настъ се еувѣрилъ, че то вече не се церемони съ неакуратните даноплатци, но изиска доста щателно събирането на даждията. И защото тѣзи сумми сѫ спорни, затова сѫ останали въ такъвъ голѣмъ размѣръ. Комиссията, намира, че изведенѣжъ такива сумми да се изискватъ отъ даноплатците, ще бѫде дѣйствително несправедливо; защото тѣ не сѫ били главната причина за несъбираніе на недоборитѣ, както доста много се говори по този въпросъ и при закона за бирниците. Даже и г-нъ Министръ на Финанситетѣ, прѣди да внесе този законъ, е зель мнѣнието на нѣкои отъ г-да прѣставителите, които на лаго сърдце посрѣдниха тѣзи срокове.

Д. Кознички: Азъ не зная, защо има да се опортузува. Тукъ е думата за неспорните данъци. Ако е за спорните данъци, нѣма да се заставятъ данъкоплатците да ги платятъ. Тѣ могатъ да се опрошаватъ. Но ми е думата тукъ, ако нѣма спорни, то за неспорните данъци не трѣбва да се допушта такъвъ срокъ, или ако се даде, поне да се даде еднакъвъ срокъ за всички. Ще бѫдемъ несправедливи, ако дадемъ по-широкъ срокъ на ония, които иматъ да плащатъ повече. Да сѫ си платили. Тукъ не е думата за спорни дѣлгове. Спорните дѣлгове подлежатъ на опрощение. Тѣй щото, азъ пакъ прѣдлагамъ, да се приеме за всички безъ разлика срокъ отъ 3 год. Най-сетиѣ отъ васъ зависи това.

М-ръ Начовичъ: Г-да прѣставители! Ако Министерството на Финанситетѣ знаѣше, кой има да дава повече и кой има да дава по-малко, сир. богатитѣ ли иматъ да даватъ по-много, или сиромаситѣ, или наопаки, то можеше да ви внесе едно по-справедливо прѣложение по тозъ въпросъ. Но ще се съгласите, че е твърдѣ възможно да се намѣрятъ и сиромаси, които да дължатъ по 1000 л. за данъци, както могатъ да се намѣрятъ и богати, които да дължатъ само по 100, 200 или 250 фр. По тѣзи причина се прѣдвидѣхъ за всичките данъкоплатци четири срока. Онѣзи, които иматъ да даватъ по-малко отъ 100 лева,

тъмъ ще падне прѣзъ всѣко тримѣсечие да плащатъ по 25 лева. Азъ мисля, че всѣки човѣкъ у настъ ще може много лесно да плати единъ длѣгъ отъ 100 лева, като плаща всѣко тримѣсечие по 25 лева. Повтарямъ го, че тѣзи срокове, както виждате, въпрѣки желанието на г-на Кознички — което е може би повече въ интереса на държавата, защото въ двѣ или три години, ще се събератъ всичките недобори, а М-вото прѣдлагатъ да се събератъ въ четири години, — сѫ прѣвидѣни съ единствен-ната цѣль, да се даде по-голѣмо улѣснение на хората. Защото както казахъ, не се знае точно, богати ли сѫ, които иматъ да даватъ повече или сиромаси. Но тѣзи причина, азъ ви моля да приемете членътъ, както го е приела комиссията.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема 2 чл., както се прочете отъ г-на докладчика да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Чл. 3. Недоборите се събиратъ отъ бирници, съгласно съ прѣдидуещий членъ и закона за бирници“.

Комиссията го приема безъ измѣнение.

Хр. Конкилевъ: Азъ, г-да прѣставители, зехъ думата, не да говоря по чл. 3, който се докладва отъ г-на докладчика, но да прѣложа на място тозъ членъ да се тури другъ новъ, а З чл. да стане 4. Именно, З членъ, който азъ прѣлагамъ да гласи тъй: „Данъкоплатците, които прѣставятъ квитанция отъ бившите бирници, че сѫ платили суммите отъ недоборите, а не сѫ снети отъ партидите имъ, такива квитанции веднага да се зематъ въ внимание“. Туй нѣщо, г-да прѣставители, азъ, като го прѣлагамъ, прѣлагамъ го, защото знае отъ практика, че тѣзи нѣща станахъ мѣжду настъ. Много хора, когато единъ бирникъ е излѣзъ отъ бирничеството прѣди 3—4 год., привиквахъ се да искашатъ известни данъци; тия хора се явявахъ и казвахъ че сѫ платили, но по нѣкакви причини бирникът не снелъ суммите отъ партидите имъ. Прѣставете си, г-да прѣставители, че на тозъ данъкоплатецъ се казва: иди си събери парите отъ бирника, а тукъ си длѣженъ да платишъ.

Като имамъ прѣдъ видъ, че недоборите вече ще се свършатъ и за да не се повтарятъ тия нѣща, които могатъ да се случватъ и които сѫ наказание за наслението, азъ прѣлагамъ въ този членъ да се узакони, щото еднажъ прѣставена дадената отъ бирника квитанция, да нѣма да му се казва никаква дума отъ страна на тогозъ, който събра данъка, а да се признава. Иначе ще направимъ голѣма несправедливостъ, ако неузвакнимъ това нѣщо. Азъ вѣрвамъ, че и г-нъ Министъ ще се съгласи съ моето прѣложение.

М-ръ Начовичъ: Г-да прѣставители! Съ идеята, какъ да кажж, или съ мисълта на г-на Конкилевъ, азъ съмъ напълно съгласенъ. Само не желая да се прѣдвижа това въ закона, защото ще биде бламъ за България — не вече за правителството, защото правителството не събира данъците — бламъ за кметствата и въобще за избирателните учрѣждения. Възможно нѣщо ли е, единъ човѣкъ

като прѣстави квитанция срѣщуплатени данъци, втори пътъ да му искатъ пари? То е невъзможно. Туй нѣщо, азъ високо го обявявамъ, че се запише въ протоколът и ще се земе въ внимание, ако се яви такова нѣщо. (Гласове: Прието)!

Хр. Конкилевъ: Азъ, г-да прѣставители, ако наведохъ тозъ примѣръ, наведохъ го, защото той сѫществува. Хора сѫ викани по нѣколко пъти и квитанциите имъ не сѫ признавани. Азъ като прѣдлагамъ тозъ членъ, не искамъ да кажа, че правителството е виновато; защото правителството до сега не е събиравало данъците, а общините, които сѫ били невнимателни. Но отъ сега нататъкъ, понеже правителството ще събира тия недобори, следъ като му се прѣдаджатъ партидните книги, нѣ а никакъвъ бламъ за правителството, ако се узакони такъвъзъ нѣщо. Азъ повтарямъ, че много хора сѫ викани, тѣ сѫ показвали квитанциите си срѣщу данъците, но не сѫ имъ били признавани.

М-ръ Начовичъ: Г-да прѣставители! Въ допълнение на туй, което казахъ, ще прибавя още, че прѣвидените въ закона специални комиссии, ще иматъ длѣжностъ да прѣглѣдатъ съмѣтки на кметовете. Тѣ ще повикатъ всичките лица, имената на които се намиратъ въ данъчните тѣфтери, и ще имъ изискватъ квитанциите, ако възникне споръ. Онѣзи лица, които прѣставятъ квитанции, че сѫ си платили даждията, а въ тѣфтерите не се намѣри че сѫ платени, тогава ще се знае, че сѫ злоупотрѣбени, и който ги е злоупотрѣбилъ, не само че ще ги връща назадъ, но и ще се отдава подъ сѫдъ, като злоупотрѣбителъ. Азъ пакъ повтарямъ, че не съмъ противъ на това, което прѣдлага г-нъ Конкилевъ, но е излишно да се тури въ закона; защото правителството има интересъ, да се ликвидиратъ окончателно съмѣтки и който е платилъ, да се освободи за по-нататъкъ отъ недоборите, а онзи който е направилъ злоупотрѣбление съ събраните отъ данъци пари, ще има да отговаря прѣдъ сѫдиищата. (Гласове: Искерпанъ е въпросътъ!)

Калчо Пасковъ: Г-да прѣставители! Азъ нѣма да говоря по квитанциите, за които казва г-нъ Конкилевъ, защото издадените отъ кметовете квитанции, никога не могатъ да бѫдатъ оспорвани. Комиссии, както каза г-нъ М-рътъ, когато прѣглѣдватъ тѣзи съмѣтки, неможе да се помисли, че тѣ ще оспоряватъ подобни квитанции. Азъ ще кажа друго нѣщо. Има квитанции не печатани а хектографирани, сир. неофициални, а издадени отъ околийските началници, които сѫ събирали пари, нѣкои отъ тѣхъ, които азъ знамъ, по 500, по 1500 лева, отъ паракиндета. За тѣзи паракиндета данъците сѫ събирали по списъкъ, и на данъкоплатците сѫ издавани привремени расписки. Има случаи въ Търновското окръжие, гдѣто старшиятъ сѫ събирали данъците за паракиндетата и сѫ издавали расписки по за 6000 лева, които расписки хората и до днесъ вардятъ, а даждията висятъ като неплатени. Зарадъ тѣхъ това може да се каже. Именно за такива расписки, които сѫ издавани като привремени, добре ще е, да се изрѣжатъ срѣщу тѣхъ други

отъ кочанитѣ. Има много такива висящи расписки. Зарадѣ туй искахъ да напомня, да има това обяснено въ протоколитѣ за тѣзи врѣменни расписки и тѣ да се признаватъ отъ комиссиятѣ.

Коджабашовъ: Г-да прѣставители! Извѣстно е на всички, че прѣди нѣколко дена гласувахме законътѣ за бирницитѣ. Спорѣдъ тоя законъ за бирницитѣ, независимо отъ правителственитѣ даждия, които ще събиратъ бирницитѣ, възлага имъ се да събиратъ и окрежнитѣ и общински врѣхнини. Сега, когато гласуваме настоящий законъ за недоборитѣ, самъ по себе трѣба да се разясни въпросътъ: дали и окрежнитѣ и общински врѣхнини върху тия недобори ще се събиратъ също отъ бирницитѣ? Азъ моля г. М-ра както и г. докладчика да обяснятъ това обстоятелство и да остане записано въ дневницитѣ и да служи за рѣководство на бирницитѣ и общинските управления. Ако г-нъ М-ръ обясни, че дѣйствително тозъ законъ задлѣжава бирницитѣ да събиратъ и въпроснитѣ врѣхнини, то въ такъвъ случай, азъ правя слѣдующето прѣложение да бѫде внесено въ закона, за да бѫде той по-ясенъ въ това отношение. Слѣдъ думата въ чл. З „недоборитѣ“ да се прибавятъ: „и общински и окрежни врѣхнини върху тѣхъ“. Така членътъ ще бѫде по-ясенъ и нѣма да става никакво прѣтълкуваніе.

Доклад.: Въ отговоръ на исканіето на г. Коджабашева, имамъ честь да му съобща, че комиссията, която разглежда тозъ законъ, е разбирала, че и недоборитѣ, както и окрежнитѣ и общински врѣхнини върху тѣхъ, ще се събиратъ отъ бирницитѣ, както и това се разбира и за даждията по закона за бирницитѣ. Прибавленіето прочее, които г. Коджабашовъ прави, нѣма нужда да се помѣстя, защото думата „недоборъ“ е обща и се разбира и по закона за бирницитѣ, който се спомѣнува въ настоящия законъ понататъкъ въ единъ членъ, че и врѣхнината на окрежнитѣ и общински учрѣждения събиратъ бирницитѣ.

Хр. Топузановъ: Г-да прѣставители! Мнѣнието на г. Конкилевъ, да се турне новъ членъ въ тоя законъ, дѣйствително си бѣше на мѣстото, но слѣдъ обясненията, които даде г. М-ръ, се разбира, че комиссиятѣ, които ще прѣглеждатъ тѣзи смѣтки на биснитѣ бирници, ще повикатъ всички даноциплаци и отъ тѣхъ ще искатъ обяснения, да ли иматъ да дължатъ, или не и ако иматъ споръ, то какъвъ е той. И когато се яви прѣдъ една комиссия човѣкъ да прѣстави квитанция, била тя формирана или врѣменна, комиссията ще вземе въ внимание това, ще урѣди въпроса мѣжду дѣржавата и дѣлъжника. Въ такъвъ случай мисля г. Конкилевъ ще отвѣти своето прѣложение, защото работата се разясни отъ г. М-ра.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще се вотира. Г. Конкилевъ отвѣти ли своеето прѣложение?

Хр. Конкилевъ: Слѣдъ като обясни г. Министръ и неговитѣ обяснения, както и моето прѣложение се записаха въ протокола, азъ нѣмамъ нищо противъ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира членъ З отъ законо-проекта както се прочете отъ г. докладчика. Които го не приема да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (чете): Членъ 4.

„Чл. 4. Особенъ публично-административенъ правилникъ ще опредѣли подробното за прилагането настоящия законъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема чл. 4 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Трето четеніе на закона, ще стане въ едно отъ идущите засѣданія.

На дневенъ редъ идѣ докладътъ за отдаваніе подъ концесия на Хр. Тъпчишевъ изнасянието чрѣзъ пристанищата на Бургаското окрежие консервирані чрѣзъ сухъ студенъ въздухъ, разни хранителни мѣстни произведения.

Докл.: Ив. Цвѣтковъ (чете):

„ЗАКОНЪ“

за даваніе концесия на П. Хр. Тъпчишевъ за изнасяние чрѣзъ пристанищата на Бургаското окрежие консервирані чрѣзъ сухъ студенъ въздухъ разни хранителни мѣстни произведения“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): членъ 1.

„Чл. 1. На Цариградския жителъ Петко Хр. Тъпчишевъ дава се исклучителна отстъпка (концесия) за 25 години, да изнася изъ България чрѣзъ цѣлото крайбрѣжие на Черното море, подпадающе се въ района на Бургаското Окрежие: разни видове мѣсо отъ добичета и хвърката животни, прѣсна риба, млѣко, масло, лайца, овощии и зеленчуци съ изричното условие, щото всички тия продукти да бѫдатъ замразени чрѣзъ сухъ студенъ въздухъ, посредствомъ особени, построени за тѣзи цѣлъ машини.

Съ тая отстъпка не се ограничава изнасянието отъ други лица прѣзъ сѫщите пристанища горѣзложениетъ продукти въ незамръзнало състояніе“.

Хр. Конкилевъ: Менъ ми се вижда срока отъ 25 год. за голѣмъ. За това мисля, че е по-право на тоя г-нъ, да му се даде концесията най-много за 10 год. защото 25 год. е $\frac{1}{4}$ вѣкъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 1 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 2. По тоя начинъ приготвенитъ продукти, при изнасянието имъ изъ България, освобождаватъ се за врѣме отъ 25 години, отъ митото, полу процентния сборъ и всички други правителствени даждия“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 2 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 3. Така сѫщо се освобождаватъ отъ митото и всички други правителствени налоги, за 25 години, всички машини, части отъ машини и материали, нуждни

за постройката и за поправките на зданията и депозитите, които ще служат за експлоатация, на замразователното заведение на концесионера, до когато тъй не се намират във България, или съзложили и неизносни за тая работа, както и всички материали и части от материали, които не се намират във страната, или съзложили и неизносни, а от друга страна съзложни за успъшната експлоатация и добрия вървежъ на пръдприятието".

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 3 тъй, както се прочете от г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

"Чл. 4. Зданията и нуждните за пръдмътното пръдприятие землища, въ растояние на 25 години, не подлежат на никакъв правителствен налогъ".

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 4 тъй, както се прочете от г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

"Чл. 5. Животни, овоощи и други хранителни пръдмети, внесени от странство във България, съ цѣль да бѫдат замразявани въ завѣдението на концесионера и отъ постъ пакъ изнесени въ странство, пропущат се при внасянието и изнасянието имъ безъ мито и други правителствени налози, въ разстояние на 25 години.

Количеството на тия чужди пръдмъти, не може обаче да надминава една пета част отъ годишния износъ на мѣстни произведения.

Комисията въ той членъ направи следующите изменения:

Въ първата алинея на чл. 5 се изхвърлиха думите „овоощи и други хранителни пръдмети“, и ся замѣниха съ думите: „и други пръдмети, споменати въ чл. 1“.

Въ втората алинея на същия членъ, следъ думата, мѣстни, се прибави члена „тѣ“ и думата „подобни“.

Комисията направи тѣзи изменения и допълнения:

1) За да се означи по-ясно кои пръдмети може концесионера да внася отъ странство, и 2) за разяснение, че концесионера може да внася $\frac{1}{5}$ част отъ годишния износъ, само на подобни мѣстни произведения, които изнася.

Пръдсъд.. Ще се гласува. Който не приема чл. 5 съ прочетените изменения на комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

Слѣдъ чл. 5, комисията прие новъ членъ 6 съ следующето съдѣржание. (Чете):

„Въ случай на голѣми бѣдствия за страната, ако правителството се принуди да постанови запрѣщението износа на горѣзложените хранителни пръдмети, това запрѣщение ще има сила и за концесионера, наравно както и за същите други износачи“.

Комисията направи това допълнение, за да се избѣгнатъ всѣкакви претенции между концесионера и правителството, въ подобни случаи, понеже 25 год. срокъ съставлява голѣмъ промежутокъ и може да се случи нѣ-

кое бѣдствие и правителството да бѫде принудено да спре износа на хранителните пръдмети. Въ такъвъ случай, щомъ въ концесията не брои такъвъ членъ, концесионера ще има право да търси загуби. За това комисията счete за нуждно да прѣвиди такъвъ членъ.

Холевичъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, къмъ тоя членъ да се прибавятъ още нѣколко думи. Тукъ ся спомѣнува за голѣмо бѣдствие въ страната, ако настане, правителството може да запрѣти износа и то има сила и за концесионера. Но има още едно обстоятелство въ случай на епизоотия на вънъ и концесионера иска да внася боленъ добитъкъ, — разумѣва се, че туй на трѣба да се допусне. Тъй щото прѣдлагамъ да се прибави къмъ тоя членъ и това, че въ случай на епизоотия, запрѣщава се вноса на тия пръдмети.

М-ръ Начовицъ: Това го има по долу въ единъ членъ.

Пръдсъд.: Ще се вотира. Който не приема чл. 6 тъй, както се прочете от г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): Чл. 6, който става 7.

Чл. 7. Концесионера се задължава:

а) Да свърши съграждането и натѣкмиванието на нуждното за пръдмътната цѣль завѣдение и да започне изнасянието на пригответните въ него произведения, най-късно слѣдъ осемнадесетъ мѣсеца, отъ узаконяванието на настоящата концесия;

б) Да изнесе първата година слѣдъ построяванието на фабrikата си, най-малко петъ хиляди дребни и едри добичета, втората година, най-малко десетъ хиляди такива добичета и прѣзъ слѣдующите години, докѣто трае концесията му, най-малко по двадесетъ хиляди дребни и едри добичета.

в) Да употребява въ завѣдението си, съ искключение само на специалните художници, за всички други работи само Българи, по народност и подданство, прѣзъ цѣлото врѣме на траянието концесията му.

г) Да обучава даромъ и постъпенно въ разните клонове на пръдприятието си, по прѣпоръката на Правителството, до шестъ души ученици, на които освѣнъ това, да дава безплатно храна, отопление, освѣтление и помъщение;

д) Да се подчинява и испълнява всички условия, прѣвидени отъ санитарните закони и постановления на страната и да пази възможната чистота въ завѣдението си, за избѣгване болѣсти, както на работниците и околното население, така и на животните“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 7 тъй, както се прочете от г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 7, който става 8. (Чете):

Чл. 8. Настоящата концесия изгубва силата си:

а) Слѣдъ истичанието на 25 години;

б) Ако концесионерът не испълни условията, прѣвидени въ чл. 6“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 8 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 8, който става 9. (Чете):

„Чл. 9. Министра на Финансите, въ името на държавата, ще води надзоръ надъ това прѣдприятие“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 9 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 9 става чл. 10. (Чете): Настоящата концесия влиза въ сила слѣдъ одобрѣнието ѝ отъ Народното Събрание и утвърдението ѝ отъ Господаря.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 10 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Трето четение на концесията ще стане въ едно отъ идущите засѣданія.

Иде слѣдъ това докладътъ на фин. комиссия по законопроекта за конъзовъда и складоветъ за жребци. (Гласове: Нѣма докладчика).

Въ такъвъ случай, ще прѣминемъ на другъ въпросъ: първо четение прѣдложението на фин. м-ръ да се удобри специалниятъ договоръ между Правителството и г-на Грозева.

Секр. М. Миневъ: (Чете):

„Специаленъ ДОГОВОРЪ.“

Министъръ на Финансите, Г-нъ Гр. Начовичъ, дѣйствуващъ въ името на Княжеското Правителство, отъ една страна, и

Прѣдприемачъ по направата на желѣзопътната линия Царибродъ-София-Вакарелъ, Г-нъ Ив. Грозевъ, дѣйствуващъ въ свое име, отъ друга страна,

основани а) върху чл. 18 ал. 2 отъ Главнитъ Условия и Сговори за отдаванье искуло (à forfait) направата на желѣзно-пътните линии въ Княжество България, и б) върху решението на Министерския Съветъ, взети въ засѣданіята му на 21-и и 26-и Февруарий, 14-и Май, 13-и и 19-и Юлий 1891 год. (протоколи № 19 § 1, № 21 § 9, № 43 § 9, № 54 § 7 и № 56 § 6), доброволно се съгласиха да унищожатъ склонения на 21-и Май 1885 г. контрактъ и да ликвидиратъ окончателно прѣдприятието по слѣдующите условия:

Членъ I.

Княжеското Правителство се задължава да брои прѣдприемачу, г-ну Ив. Грозеву, една сумма отъ два милиона, осъмстотинъ четиредесетъ и деветъ хиляди, осъмстотинъ и три лева и дванадесетъ стотинки златни (2,849.803.12 л. з.) включително съ гаранцията, за удовлетворение всички негови права и претенции по прѣдприятието, установени при прѣдварителните прѣговори да му възвръне прѣвоначалния залогъ съгласно чл. III

отъ настоящия договоръ и да го освободи отъ всички задължения по туй прѣдприятие.

Членъ II.

Прѣдприемачътъ, г-нъ Ив. Грозевъ, се задължава отъ своя страна, да хипотекира върху Княжеското Правителство, въ името на г-на Министра на Финансите, недвижими имоти на сумма шестстотинъ седъмдесетъ деветъ хиляди и шестъстотинъ (679.600) лева подъ видъ на гаранция, до окончателното ликвидиране на прѣдприятието, и да прѣнесе върху Княжеското Правителство правата, които той притѣжава отъ фабриките за гарантиране желѣзниятъ мостове и другите металически конструкции по сѫщата линия.

Членъ III.

До полагането горѣпомѣнката гаранция, Княжеското Правителство има право да дръжи прѣвоначалния залогъ, за който е рѣчъ по-горѣ въ чл. I, безъ да е длъжно да плаща въ тоя случай прѣдприемачу, г-ну Ив. Грозеву каквито и да било лихви за него.

Членъ IV.

Прѣдприемачътъ, г-нъ Ив. Грозевъ, приема да му се заплати спомѣнката по-горѣ въ членъ I сумма отъ 2,849.803.12 лева въ съкровищни бонове, които Княжеското Правителство ще му издаде на 23-и Августъ г. за 4 и 10 мѣсеки и които ще носятъ лихва по 8% годишно.

Членъ V.

Настоящиятъ договоръ, който има да се подпише и отъ двѣтъ договоряющи се страни въ два еднакви екземпляра, подлежи на одобрѣние отъ Народното Събрание въ пръвата му идуща сесия.

Съ факта на туй одобрѣние прѣдприятието по постройката на желѣзопътната линия Царибродъ-София-Вакарелъ, окончателно се ликвидира и прѣдприемачътъ г-нъ Ив. Грозевъ, се обявява за свободенъ отъ всички задължения по туй прѣдприятие.

Съчинено въ Ст. София на 8-и Август 1891 год.

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

Прѣдприемачъ: Ив. Грозевъ.

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да говори? (Никой не иска думата). Понеже никой не иска думата, ще се вътира по принципъ прочетений договоръ. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Кога желае Нар. Събрание да стане второ четение? (Гласове: Да се проводи на комиссия!) Който не желае сега да се пристъпи къмъ второто му четение, да си вдигне ржката (Бюджинство). Значи ще се прати на комиссия.

Послѣ туй иде, първо четение прѣдложението на г-нъ Военниятъ М-ръ за измѣнение опрѣдѣлъния, § 3 по тек. бюджетъ продоволственъ окладъ.

Секр. Милевъ: (Чете):

Прѣдложение

за измѣнение опрѣдѣленинія въ § 3 по текущиѣ воененъ бюджетъ продоволственъ окладъ, както слѣдва:

Отъ 1-ї Септември тѣзъ година, за войниците отъ флотилията и морската часть да се установи за до края на финансова година обикновенъ дневенъ продоволственъ окладъ отъ 55 стотинки на 70 ст. единъ и половиненъ провизионъ отъ 60 ст. на 80 и двоенъ порционъ отъ 80 ст. на 1 левъ; а за войниците отъ всичките пѣши, конните и артилерийските части, освѣнъ Военното училище, за което опрѣдѣленій окладъ по бюджета си остава въ сила, максимума на обикновенния дневенъ продоволственъ окладъ да се увеличи отъ 1-ї Октомври до края на текущата финансова година отъ 55 ст. до 65 ст., като се остави право на Вoenния М-ръ да опрѣдѣли оклада на всяка една войскова частъ отдѣлно, спорѣдъ нуждата.

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да говори по принципъ? (Никой не иска думата). Понеже никой не иска думата, ще се гласува по принципъ прочетеното предложение. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Второ четене кога да стане? (Гласове: Да се прати на комиссия). Който не желае сега да стане второ четене, да си вдигне ржката. (Болшинство). Значи, ще се прати въ комиссия.

Понеже г-нъ докладчикъ по фин. комиссия дойде, то ще се докладва по законопроекта за конъзоводи.

Доклад. К. Диновъ. (Чете):

ЗАКОНЪ

за складове за жребци и конъзоводъ въ Княжество България.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): Глава I. Складъ за жребци и конъзоводъ.

„Чл. 1. За подобренietо на конските породи въ Княжеството, основаватъ се два държавни склада за жребци и единъ конъзоводъ; въ случай на нужда обаче, числото имъ може да се увеличи“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 1 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 2. За откриването на частни заводи въ страната се съобщава на Министерството на Финансите“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 2 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 3. При всѣки единъ складъ ще има само жребци, а при конъзовода — жребци, кобили, коне, кончета и кобилки“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 3 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 4. Складоветъ за жребци и конъзоводъ ще се откриватъ въ тѣзи окръзи, които притѣжаватъ най-добри условия за развѣжданието на конски добитъкъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 4 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 5. Както жребцитъ на складоветъ, така и жребцитъ и кобилитъ на конъзоводъ ще бѫдатъ отъ най-добрите мѣстни и такива инострани породи, които най-много бихъ спомогнали за постиганието на гонимата цѣль“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 5 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 6. Пропорцията на иностранинътъ жребци при складоветъ, както и на жребцитъ и кобилитъ при конъзоводъ, съ мѣстните жребци и кобили ще се опрѣдѣли отъ съвѣта за подобрение на конската порода, който ще се основе (Глава II чл. 14) при Финансово Министерство“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 6 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 7. Числото на жребцитъ при всѣки складъ е 50; тѣ се набавятъ постъпенно и всяка година по 10 за всѣки складъ, така че въ продължение на петъ години, т. е. отъ 1892 год. до 1896 година, да се подпълни цѣлото число. Въ случай на нужда обаче, числото на жребцитъ ще може да се уголѣмява“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 7 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 8. При конъзоводъ ще има всичко 10 жребци и 100 кобили, които ще се набавятъ въ срокъ, предвиденъ въ чл. 7 отъ настоящия законо-проектъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 8 тъй, както го измѣнява комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 9. Помѣщенията за складоветъ и конъзоводъ ще се построятъ на държавни мѣста; въ случай че нѣма такива, държавата ще се погрижи за намирание мѣста“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 9 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 10. Прѣзъ врѣме на съвокупителния периодъ, жребцитъ на складоветъ и една частъ отъ находящитѣ се

при конъозавода, ще се распределятъ на нѣколко съвокупителни пунктове (станции), спорѣдъ мѣстните нужди; подиръ свършването на този периодъ тѣ ще се прибиратъ въ складовете и конъозаводътъ“.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 10 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 11. Частните лица, които теглятъ кобилите си на държавни жребци, плащатъ една опрѣдѣлена такса“.

Чл. 11 се прие отъ комиссията съ слѣдующите измѣнения: въ втория рѣдъ на члена¹ комиссията изхвърли думитѣ: „плащатъ една опрѣдѣлена заплата“ и ги замѣни съ думитѣ: „нѣма да плащатъ нищо“. Това измѣнение комиссията направи, защото, при каквато и да е една такса, макаръ иничтожна, селенина по-малко ще се приучи да тегли кобилата си при държавни жребци и, за да се постигне цѣльта, трѣба това тегление да става безплатно.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 11 тѣй, както се измѣнява отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Глава II. Управление. — Персоналъ. — Съвѣтъ за подобрене конската порода.

Чл. 12. Главното управление на складовете за жребци и конъозавода зависи отъ финансовото м-рство“.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 12 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 13. При финансовото министерство се открива длѣжностъ на „главенъ инспекторъ на складовете за жребците и конъозавода“, титулърътъ на която ще бѫде натоваренъ специално съ управлението на складовете и конъозавода. Той трѣбва да бѫде чужденецъ съ контрактъ“.

Чл. 13 се прие отъ комиссията съ слѣдующите измѣнения: въ послѣдния рѣдъ на члена думитѣ „той трѣбва да бѫде чужденецъ съ контрактъ“, се замѣниха и приеха така: „той може да бѫде и чужденецъ съ контрактъ“. Това измѣнение комиссията направи, като има прѣдъ видъ, че може би ще се намѣри и бѣлгаринъ, който да е свършилъ по тая частъ и въ такъвъ случай да може и бѣлгарина да заеме тая инспекторска длѣжностъ.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 13 тѣй, както се измѣнява комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 14. При Министерството на финансите се учрѣдава единъ съвѣтъ, за подобрене на конската порода, който си дава мнѣнието по принципиалните въпроси, именно: върху мѣстностите, гдѣ ще се откриватъ складовете и конъозавода и съвокупителните пунктове (станции), върху бюджета, ремонта и браковагието на жребците, кобилите и пр., правилниците, върху естеството на насырченията, които ще се отпушкатъ на производителите

на добри коне и ступанитѣ на уdobрените жребци и върху всички други въпроси, които ще му се представятъ за разглеждане отъ министра на финансите“.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 14 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 15. При всѣки единъ отъ складовете за жребци ще се назначатъ по единъ директоръ, по два ветеринарни фелдшери, по единъ економъ-счетоводителъ и по трѣбното число коняри“.

Чл. 15, въ тоя членъ, комиссията замѣни думата „двама“ съ думата единъ и вмѣсто двама ветеринарни фелдшери, прие се единъ. Това измѣнение комиссията направи за това, защото вървя, че единъ фелдшеръ е достатъченъ за да извърши тая работа.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 15 тѣй, както се измѣнята на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 16. При конъозавода ще има единъ директоръ, единъ под-директоръ, трима ветеринарни фелдшери, единъ економъ-счетоводителъ и нужното число коняри“.

Чл. 16, комиссията измѣни и прие така: при конъозавода ще има единъ директоръ, единъ ветеринаренъ фелдшеръ, по единъ економъ-счетоводителъ и нужното число коняри. Спорѣдъ както се вижда, комиссията унищожава въ тоя членъ длѣжността под-директоръ и вмѣсто трима фелдшери, остава само единъ. Това измѣнение комиссията направи, като обмисли, че самата работа, не ще има нужда отъ такива служащи и, че оставения и приетъ отъ нея (комис.) персоналъ, ще бѫде достатъченъ, за да се извърши тая работа.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 16 тѣй, както се измѣнява отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 17. Главниятъ инспекторъ, директорътъ и подъдиректора на складовете и конъозавода се назначаватъ съ указъ, по представление на министра на финансите“.

Чл. 17-и се прие безъ измѣнение, като се изхвърлиха само думитѣ „и подъ-директоръ“, понеже тая длѣжностъ се унищожи съ приетото измѣнение на прѣдидущия членъ.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 17 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 18. Економъ-счетоводителътъ и ветеринарните фелдшери се назначаватъ отъ Министра на Финансите, по представление на директорите на складовете и конъозавода.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 18 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 19. Конярите и другите наемни работници при складоветъ и конъозавода, се назначаватъ направо отъ директорите имъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 19 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 20. Съвѣта за подобрење на конската порода, се назначава съ указъ за три години и състои отъ министра на финансите за прѣдсѣдател и членове: начальника на отдѣлението за земедѣлието, търговията и пр. при финансовото министерство, главния инспекторъ на складоветъ и конъозавода, главния воененъ ветеринаръ, начальника на ветеринарната част при санитарната дирекция и по двама висши офицери отъ кавалерията и артилерията“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 20 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 21. Съвѣта за подобрење на конската порода се събира най-малко два пъти прѣзъ годината на редовна сессия и всѣкога на извѣнрѣдна, когато се има нужда“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 21 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Глава III. Одобрени жребци. — Премии“.

„Чл. 22. Онѣзи частни жребци, на които стопанинъ бихъ се съгласили да ги оставятъ за съвокупление съ частни кобили и главния инспекторъ или директорите на складоветъ и конъозавода ги намиратъ, че сѫ годни за тази цѣль, получаватъ правото на „одобрени жребци“ съ силата на единъ документъ, издаденъ отъ управлението на складоветъ, или конъозавода“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 22 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 23. Одобрениятъ жребци, ще бѫдатъ прѣглѣданы всѣка година, прѣди съвокупителния периодъ отъ главния инспекторъ, или отъ директорите на складоветъ и конъозавода, или отъ окрѣжните ветеринари и, ако ги намѣратъ за негодни, ще ги браковатъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 23 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 24. Стопанинъ на одобрениятъ жребци, ще получаватъ отъ държавното съкровище по една годишна премия отъ 100—300 лева, спорѣдъ качеството на жребците и числото на съвокуплените кобили и една извѣстна такса за всѣко съвокупление отъ стопанинъ на кобилите“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 24 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 25. На стопанина на всѣко, добро конче или добра кобилка, родени отъ кобили, теглени на държавните или одобрени жребци, се отпуска награда отъ 100—300 лева, спорѣдъ качеството имъ“.

Чл. 25-тъ се прѣредактира съ нѣкои допълнения и измѣнения и прие отъ комиссията така: на стопанина на всѣко добро конче, или кобилка, въ началото на третата година, родени отъ кобили теглени на държавните или удобрени жребци, се отпуска награда отъ 50—200 л. спорѣдъ качеството имъ. Въ дадената редакция на този членъ отъ комиссията, членъ се допълня съ думите „въ началото на третата година“ и замѣнява съ цифрите вместо 100—300 съ 50—200. Това допълнение и измѣнение комиссията направи, за да е опрѣдѣлено врѣмето на прѣглѣдането, тъй като единъ стопанинъ може още въ първия мѣсяцъ да прѣведе на прѣглѣдане жребеца или кобилката и послѣ да се не старае вече за доброто имъ отхранване, а когато тия жребци се отхранятъ за премия до третата имъ година, то стопанина, на вѣрно не ще вече да напусне понататъшното имъ отглѣдване, като ще има прѣдѣлъ видъ, че ще спечели повече пари; а измѣнението отъ вместо 100—300 съ 50—200 се направи, като се намѣри, че тая награда ще бѫде достатъчна.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 25 тъй, както се прѣредактира отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 26. Онѣзи стопанинъ, на когото кончето се е удостоило за награда, не може да го скопи безъ позволение на главния инспекторъ на складоветъ и конъозавода; въ противенъ случай, той ще повърне отпустната му награда“.

Чл. 26 се отхвърли отъ комиссията като непрактиченъ и не приспособимъ въ този законъ, тъй като въ този членъ се запрѣщава скопяванието на жребците, безъ позволението на инспектора, като въ подобни случаи за наказание, взема се обратно дадената награда на стопанина. Това отхвърляне комиссията направи, като вижда, че приспособението му е невъзможно, защото, ако стопанина продаде жребеца и купувача го скопи, то въ такъвъ случай, кой ще повърне наградата, когато купувача не е вземалъ награда, а продавача, не е нарушивалъ членъ отъ закона.

Доклад.: Чл. 27, който става 26. (Чете): „Глава IV. Частни конъозаводи“.

„Чл. 26. Онѣзи, който устрои въ България конъозаводъ съ най-малко 10 чистокръвни жребци и 100 кобили отъ чужда и мѣстна доброкачественна порода, се освобождава въ разстояние на 25 год. отъ всѣко държавно и окрѣжно даждие за конъозавода си.

При разни условия дава се прѣпочитание на неговите приплоди за всички държавни нужди“.

Чл. 27, който става 26, се прие отъ комиссията съ тия измѣнения: Въ втория рѣдъ се измѣняватъ ци-

фритъ така: вместо 10, прие се 5, а вместо 100 прие се 75 и въ третия ръдъ вместо 25, прие се 20. Това изменение комиссията направи, като върва, че по-скоро ще се достигне целта, понеже по-възможно ще е за Българина да си устрои частенъ коньозаводъ, като доставянието въ по-малъкъ брой на жребецъ и кобилитъ, ще се набавятъ съ по-малка сума.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 26 тъй, както се изменява отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 28 става 27. (Чете):

„Чл. 27. Ако притѣжателътъ на частенъ коньозаводъ пожелае, може да добие нѣкой държавенъ имотъ (соватъ) на безплатно ползване отъ него въ разстояние на 25 год., по 25 до 50 дюлюма за всѣкий жребецъ и кобила въ коньозавода му“.

Чл. 28, който става 27, комиссията измѣни и прие така: Ако притѣжателя на частенъ коньозаводъ пожелае, може да добие нѣкой държавенъ имотъ (соватъ) отъ 2000 декара на безплатно ползване отъ него, въ разстояние на 20 години. Съ приеманието на този членъ въ тая редакция, комиссията опредѣля точно декарите; които ще се отпушатъ на притѣжателя и отхвърля послѣдната частъ на члена. Това изменение комиссията направи, щото лицето, което ще предпиема подобно занятие, да може да бѫде по определено въ предприятието си. тъй като то, спорѣдъ цифритъ по 25—50 дюлюма на жребецъ, не може да знае точната цифра, която правителството ще му отпусне, та и отъ послѣ за увеличаванието на животните отъ развѣжданието, трѣбва всѣка година да иска да му се увеличава соватъ за паша.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 27 тъй, както се изменява отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 29 става 28. (Чете):

„Чл. 28. По държавните желѣзници конетъ на притѣжателите на частни коньозаводи, се прѣнасятъ съ най-долната тарифа“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 28 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 30 става 29. (Чете): „Глава V. Разноски, приходъ и счетоводство“.

„Чл. 29. Ще се отпушта всѣка година отъ 1892 г. една сумма отъ 200.000 лева за разноски за складоветъ и коньозаводъ, за даване премии на одобрени жребци и добри кончета и кобили и награди за надпрѣпускане“.

Чл. 30 който става 29, се прие отъ комиссията съ тия изменения: Въ втория рѣдъ цифрата 200.000 л. се замѣни съ 150.000 лева и въ послѣдния рѣдъ думитъ „и награда за надпрѣпускане“ се отхвърлиха. Това изменение комиссията направи като прѣемѣтна, че 150.000 лева ще бѫдатъ достатъчно за тая цѣль, а думитъ по надпрѣпускането се изоставиха, защото когато се развѣдатъ тия жребци и се окаже нужда за такива надпрѣпускания, то Министерството може да направи

нуждни законо-проектъ и да го внесе въ Народното Събрание за приемане.

Ст. Цвикю: Да ми обясни г. докладчика да ли всѣка година отъ 92 г. нататъкъ ще се отпушчатъ по 150.000 л. или само първата година. Какъ разбира това комиссията?

Доклад.: Всѣка година.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 29 тъй, както се изменява отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 31 който става 30. (Чете):

„Чл. 30. Годишните заплати на служащите съ опредѣлени, безъ пътни и дневни, както слѣдва: на главния инспекторъ по контрактъ; на директорите на складоветъ и коньозавода по 4.800; на поддиректора 4.200; на економъ-счетоводителите по 2.400 и на ветеринарните фелдшери по 1.800 лева“.

„Чл. 31 който става чл. 30 се попълни, измѣни и прие отъ комисс. така: Годишните заплати на служащите съ опредѣлени, безъ пътни и дневни, както слѣдва: на главния инспекторъ, ако е чужденецъ по контрактъ, ако е български подданикъ 6.000 лева; на директорите на складоветъ и коньозавода по 4.200 лева, на економъ-счетоводителите по 2.400 л.; и на ветеринарните фелдшери по 1.800 лева. Тука комиссията прибавя думитъ, ако е чужденецъ и ако е български подданикъ 6.000 л. и съ изхвърлени думитъ „на подъ директора 4.200 л.“. Това изменение комиссията направи, като има прѣдъ видъ че, ако лицето е българинъ, ще може съ 6.000 л. да занеме тая длѣжностъ, но ако е чужденецъ трѣбва да се прави условие въ случай, че не се съгласи съ 6.000 л. а думитъ „на подъ директора 4.200 лева“ се изхвърлиха, защото въ чл. 16 се унищожи тая длѣжностъ и цифрата „4.800“ лева се замѣни съ цифрата 4.200 лева, като се върва, че съ тая заплата, ще се намѣри лице за длѣжността“.

Д. Кознички: Г-да прѣдставители, азъ мисля че тозъ чл. 30 трѣбва да се исхвърли. Защо да идемъ чрѣзъ единъ законъ да узаконяваме заплати на извѣстни директори и поддиректори, когато ние всѣка година тукъ вотираме бюджетъ и както за другите чиновници въ България, така и за тия всѣка година може да се опредѣля платата. До колкото разбирамъ, като чиновници и тѣзъ хора не трѣбва да имъ се узаконява заплатата, когато може би идущата година да се окаже, че тая служба става по-легка и може да се намѣрятъ хора съ по малка заплата, или напротивъ, че се окаже нужда отъ по-специалисти хора и за тая плата не ще се намѣрятъ. Тъй щото азъ моля г. М-ра да се съгласи да се отхвърли тозъ членъ и когато гласуваме бюджета, ще опредѣлимъ и тѣзи заплати.

М-ръ Начевичъ: Г-да прѣдставители! Азъ съмъ на противното мнѣніе отъ това което исказа г. прѣдворивши. На мнѣніе съмъ азъ даже че за всичките чиновници трѣбва да се опредѣлятъ заплатите чрѣзъ законъ, а това е най добро средство да се осигорятъ и чиновниците и държавата и да имаме рѣдовенъ бюджетъ. Въ настоящия законъ понеже се ввежда това начало и

практика, да даде Господъ въ всички закони да се пригеде същото начало, да се определят заплатите и на другите чиновници. Пък най-послѣ ако сега узаконяваме тези заплати, до година ние сме пакъ тука, или и възпитв замѣстници и този законъ може да се измѣни. Така членът, който определя тукъ заплатите, не е неизмѣнимъ, не остава за всѣ вѣковѣ. Но тукъ е турнато това, като начало и желателно е за всички чиновници въ държавата да се приведе то.

Прѣдсѣд.: Желае ли още нѣкой да говори по този въпросъ? (Никой не иска думата). Понеже никой не иска думата ще се вотира чл. 30, както се измѣнява отъ комиссията. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 32 става 31. (Чете):

,,Чл. 31. Приходнитѣ сумми отъ складоветѣ и конъзоводитѣ, ще се внасятъ по установения рѣдъ въ надлѣжнитѣ ковчежничества“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 31 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 33 става 32. (Чете):

,,Чл. 32. Образците за счетоводните книги и инвентаритѣ ще се изработятъ отъ финансовото министерство“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 32 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 34 става 33. (Чете): „Глава VI. Общи распорѣждания“.

,,Чл. 33. Министерството на финансите ще изработи и издаде потрѣбните правила и инструкции върху режима на складоветѣ и конъзовода, одобрените жребци, за отпускането премии и награди за поощрение развѣднането на добри коне и надпрѣпусканятия“.

Чл. 34, който става чл. 33 се прие отъ комиссията безъ измѣнение, като се изоставиха само думите „и надпрѣпусканятия“; тия думи комиссията изостави, защото чл. 30, който остана чл. 29, се прие безъ награди за надпрѣпускане“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 33 тѣй, както се измѣни отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Трето четене на закона ще стане въ едно отъ идущите засѣданія. Слѣдъ това иде продължение доклада на комиссията по гражданското сѫдопроизводство. (Звѣни). Давамъ 5 мин. отпускъ.

(Слѣдъ отпускъ.)

Прѣдсѣд.: (Звѣни). Засѣдането се продължава. Г-нъ докладчика по Министерството на Правосѫдието има думата.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: (Отъ трибуна). Г-да прѣдставители! Минаваме въ продължение на глава XVII, чл. 537 по проекта, който по закона става 511. (Чете): „Глава седемнадесета. За частните производстви. Отдѣление първо. Общи правила“.

,,Чл. 511. Частните молби, които могатъ да се разрѣшаватъ отдѣлно отъ разглѣжданието на дѣлото, се обсѫждатъ независимо отъ сѫществото на искътъ“.

Комиссията е приела както заглавието, тѣй и този членъ, безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието и чл. 511 тѣй, както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приематъ се.

Доклад.: Членъ 538 става 512. (Чете):

,,Чл. 512. При частната молба, която по съдѣржанието си трѣбва да се сѫобщи на противната страна, трѣбва да бѫдатъ приложени прѣписи, както отъ самата молба, така и отъ прѣдставените при нея документи“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 512 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 539 става 513. (Чете):

,,Чл. 513. Слѣдъ приеманието на частната молба, която трѣбва да се прѣдади на противната страна, прѣписътъ отъ молбата и отъ всичките приложени при нея документи се сѫобщава на тая страна, при което прѣдѣдательтъ на сѫда назначава денътъ, въ който тя трѣбва да даде обяснение, или въ който трѣбва да се явятъ въ сѫда и двѣтѣ тѣжащи се страни“.

Комиссията отъ този членъ прѣдлага да се заличатъ само думите: „при което“, защото се виждатъ за излишни.

М-ръ Д. Грековъ: Редакцията на този членъ е както захваща и свършила до: „се сѫобщава на тая страна“, подиръ която дума: „страна“ се туря точка. А подиръ се захваща прѣложението съ главна буква: „Прѣдѣдательтъ на сѫда назначава денъ“ . . . и т. н. т. до края, както е въ статията. Така трѣбва да се поправи редакцията на тази статия.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 513 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика и се поправи редакцията отъ г-на М-ра, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 540 става 514. (Чете):

,,Чл. 514. Като истече назначениятъ срокъ, сѫдътъ трѣбва да пристъпи къмъ разрѣшението на подадената молба, безъ да чака вече да се яви или да даде обяснение противната страна“.

Приетъ отъ комиссията безъ измѣнение.

(Прѣдѣдателското място заема подпрѣдѣдателя г. Ив. Антоновъ).

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 514 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 541 става 515. (Чете):

,,Чл. 515. На странитѣ, които сѫ се явили на засѣдането, се прѣдоставя да даватъ устни обяснения по общий редъ“.

Комиссията е приела този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 515 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 542 става 516. (Чете): „Отдѣление второ. Отводи и възражения“.

„Чл. 516. Отвѣтникътъ може, безъ да даде обяснение по сѫществото на дѣлото, да прѣдяви отводъ въ слѣдующите случаи:

1) когато дѣлото е подсѫдно на другъ сѫдъ, или на правителствено място или лице, или на чуждеземенъ консулки сѫдъ;

2) когато въ сѫщия или въ другъ сѫдъ се разглежда дѣло по сѫщия прѣдвѣтъ и между сѫщите лица, или дѣло, което има тѣсна свързка съ прѣдявения иску;

3) когато искуть е прѣдявенъ отъ лице, което нѣма право да иска и отговаря на сѫдъ лично за себе си по своята неправоспособностъ;

4) когато истецътъ, който е чуждъ подданикъ, откаже да прѣдстави, или не прѣдстави въ назначениятъ срокъ обезпечение за разноситъ по дѣлото въ всичките инстанции и за загубитъ, които отвѣтникътъ може да прѣтъри“.

Комиссията прѣдлага въ този членъ, 516, въ 4-та алинея думата: „истецъ“ да се поправи на: *ищецъ*. Послѣ, въ първия редъ на сѫщата 4-та алинея слѣдъ думата: „подданикъ“, да се прибавятъ думите: *и не притежава въ Княжеството недвижими имоти*. Това се прибавя като за гаранция.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието и чл. 516 съ измѣненията и допълненията, които прави комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 543 по законопроекта, комиссията го е заличила, защото и той е прѣвиденъ другадѣ. Членъ 544 става 517. (Чете):

„Чл. 517. Отводътъ за подсѫдността се прѣдава прѣди всичките други отводи. Другите отводи трѣбва да бѫдатъ прѣдявени всичките наедно.“

Ако се повдига отводъ за обезпечението, прѣвидено въ членъ 542 п. 4, той се прѣдава прѣди отвода за подсѫдността“.

Комиссията въ този членъ прави само тѣзи поправки; чл. „542 пунктъ 4“ да станатъ: „516 п. 3“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 517 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика и съ поправка на чл. 542. п. 4, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 545 става 518. (Чете):

„Чл. 518. Отводите трѣбва да бѫдатъ прѣдявени не по-късно отъ писменния отговоръ, ако е билъ подаденъ такъвъ, или въ първото засѣдание на сѫда“.

Комиссията дава слѣдующата редакция на този членъ:

„Отводите трѣбва да бѫдатъ прѣдявени не по-късно отъ първото по дѣлото засѣдание на сѫдътъ“. Другото да се заличи.

А като втора алинея да се притури:

„Отводътъ, прѣвиденъ въ пунктъ 2-рий отъ чл. 516, може да се прѣдава въ всѣко положение на дѣлото“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 518 тъй, както се прочете въ новата му редакция отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 546 става 519. (Чете):

„Чл. 519. Въ всѣко положение на дѣлото страните могатъ да прѣдяваватъ слѣдующите отводи:

1) когато дѣлото, по родътъ си, е изто отъ подсѫдността на окръжните сѫдове;

2) когато дѣлото е подсѫдно на другъ окръженъ сѫдъ по мястонахождението на недвижимия имотъ;

3) когато се обнаружи, че искуть е прѣдявенъ отъ лице, което нѣма право да дири и да отговаря на сѫдъ лично за себе си по своята неправоспособностъ;

4) когато се окаже, че повѣренникътъ нѣма законно пълномощие за водение на дѣлото; и

5) когато дѣлото се произвожда въ другъ сѫдъ, ако за производството на това дѣло не е било известно на отвѣтника, когато е почналъ да отговаря“.

Комиссията прави слѣдующите поправки въ този чл.:

Въ първата алинея думата: „сѫдове“ да се поправи на: *сѫдиища*.

Послѣ, въ 4-та алинея на края да се притури въ продължение: *и не може да бѫде нито по запонгът нито по обичаите неговъ прѣдставителъ въ сѫда*.

А 5-та алинея се заличава съвршенно.

Петата алинея се заличава за това, защото въ 2-рата алинея на чл. 518 прѣвиденъ е случаи, че може да се повдига въ всѣко положение на дѣлото този отводъ.

А третата алинея се прѣдвижда на място заличената алинея 3-та на чл. 516.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 519 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣненията и допълненията, които комиссията прави, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 547 става 520. (Чете):

„Чл. 520. По отводи за необезпечение отъ чуждѣнецъ сѫдебните разноски и загубитъ, сѫдътъ, споредъ свойството на дѣлото, може да опрѣдѣли приблизително количеството на това обезпечение“.

Комиссията прѣдлага въ третия редъ на този членъ намѣсто думата: „може“ да се каже: *трѣбва*.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 520 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членове: 548, 549, 550, 551 и 552 комиссията ги заличава.

Минаваме на чл. 553 по проекта, който става 521. (Чете):

„Чл. 521. Сѫдътъ е длѣженъ, независимо отъ отводите отъ страна на сѫдящите се, да не приема дѣлото подъ свое разглеждане въ случаите, прѣвидени въ чл. 546 п. п. 1—4 включително“.

Комисията приема този членъ само съ поправка на номенклатурата. Намѣсто членъ „546“ да стане „519“, а пунктоветъ отъ „1 до 4“ включително да се заличатъ, като не нуждни да фигуриратъ тукъ, защото алинеитъ и така оставатъ си четири въ този членъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 521 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ направеното изменение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 554 става 522. (Чете):

„Чл. 522. Отводътъ се разрѣшава съ особно опрѣдѣление на сѫда“.

Приетъ отъ комисията безъ изменение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 522 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 555 става 523. (Чете):

„Чл. 523. Срѣщу опрѣдѣлението на сѫда, съ което отводътъ се е взелъ въ внимание, се допушта частна жалба отдѣлно отъ вѣзвизива“.

Комисията е приела този членъ безъ изменение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 523 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 556 става 524. (Чете):

„Чл. 524. Срѣщу опрѣдѣлението, съ което отводътъ е оставенъ безъ внимание, жалба отдѣлно отъ вѣзвизива по сѫществото на рѣшенето се допушта само въ единъ случай, когато отводътъ се е отнасялъ до подсѫдностъта“.

Комисията прѣдлага да се заличатъ въ този членъ думите: „въ единъ случай“, защото сѫ излишни.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 524 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика и съ изменението отъ комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 557 става 525. (Чете):

„Чл. 525. Жалбата срѣщу опрѣдѣлението на сѫда, съ което отводътъ за подсѫдностъта е оставенъ безъ уважение, се подава въ седмодневенъ срокъ. Догдѣ се разрѣши жалбата, по-нататъшното разглѣждане на дѣлото се спира въ сѫдътъ, срѣщу опрѣдѣлението на който е тя подадена“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 525 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 558 става 526. (Чете):

„Чл. 526. Отвѣтникъ, който утвѣрдява, че онова що дира истецътъ, трѣбва да се отнеси; въ всичката си цѣлостъ, до другъ отвѣтникъ, че самото право на искъ никакъ не принадлежи на това лице, което е истецъ, че това право е прѣкратено и погасено съ исполнение на обзателството, по сѫдебно рѣшение, по помирение върху тоя прѣдметъ или чрезъ давностъ, нѣма право да иска, щото тия възражения да бѫдатъ разглѣданi прѣдварително и отдѣлно отъ обясненията му по сѫществото на искътъ“.

Комисията прие този членъ безъ изменение, само съ поправката на думата „ищецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 526 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Оглѣдение трето. Обезпечение на исковетъ. § I. Общи правила“. Чл. 559 става 527.

„Чл. 527. Обезпечение на исковетъ се допушта, или въ самото начало на дѣлото или при по-нататъшното му разглѣждане, до гѣто рѣшенето по сѫщество на дѣлото не влѣзе въ законна сила.“

Обезпечение на искове, прѣдявени противъ Държавното съкровище, не се допушта. Но по искове за право-собственостъ върху недвижимъ имотъ, сѫдътъ, по молбата на истеца, може да запрѣти отчуждаванието на този имотъ, до окончателното рѣшение на дѣлото и се пазятъ правилата, изложени въ чл. 579 и 580“.

Комисията прие този членъ както и заглавието му безъ изменение, само съ поправка на думата „ищецъ“ и съ поправка номенклатурата на членоветъ, които се намиратъ въ текста.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 527 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика и съ направените поправки, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 560 става 528. (Чете):

„Чл. 528. Обезпечение при самото прѣдяваване на искътъ се допушта само въ такива случаи, когато сѫдътъ, като обсѫди доказателствата на истеца, намѣри, че необезпечението на искътъ, който се явява достовѣренъ, може да лиши истеца отъ възможностъ да бѫде удовлетворенъ“.

На място този членъ, г-да прѣдставители, комисията прѣдлага да се тури сѫдий членъ съ тритъ му алине отъ Врѣм. Сѫдеб. Правила, именно чл. 243. и слѣдователно, на място членътъ който се чете, да бѫде слѣдующи членъ. (Чете):

„Чл. 528. Обезпечение на искътъ се допушта:

1) когато искътъ е подкрѣпенъ съ писменни доказателства, които достатъчно убѣждаватъ сѫдътъ въ достовѣрностъта му и когато необезпечението на искътъ може да лиши ищецътъ отъ възможността да вземе удовлетворение;

2) когато ищецътъ прѣдстави прѣдварително въ сѫдътъ гаранция за загубитѣ, които би послѣдовали отвѣтника, вслѣдствие обезпечението на искътъ; и

3) когато искътъ е основанъ на дѣлгово обзателство, засвидѣтелствувано по установленъ редъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 528 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 561 става 529. (Чете):

„Чл. 529. Ако обезпечението на искътъ бѫде отказано въ началото на искътъ, то истецътъ не е лишенъ отъ правото да ходатайствува отново за това, при по-нататъшното производство на дѣлото“.

Комисията е приела този членъ само съ поправка на думата „ищещъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 529 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 562 става 530. (Чете):

„Чл. 530. Обезпеченietо се допушта само за искове, цѣната на които е опрѣдѣлена“.

Този членъ комисията е приела безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 530 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 563 става 531. (Чете):

„Чл. 531. Сѫдѣтъ, като допушта обезпеченietо, опрѣдѣлява суммата, до която трѣбва то да се простира, съразмѣрно съ цѣната на искътъ, който е подкрѣпенъ съ доказателства“.

Приетъ отъ комисията безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 531 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 564 се заличи отъ комисията, понеже съ приеманието на 530 членъ така измѣненъ, става излишенъ този членъ, и минавамъ на чл. 565, който става 532. (Чете):

„Чл. 532. Срѣщу опрѣдѣлението на сѫда, по прѣдѣтъ за обезпечение на искъ, се допушта частна жалба отдельно отъ вѣзвизива“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 532 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 566 става 533. (Чете):

„Чл. 533. Подаванието частна жалба, не спира турнието въ испълнение на опрѣдѣлението на сѫда за обезпечение на искътъ; но подадената срѣщу опрѣдѣлението жалба за отмѣняване приетата вече мѣрка за обезпечение спира испълнението му“.

Комисията прѣдлага да се приеме този членъ само до думитѣ: „за обезпечение на искътъ.“ А двата му реда, по-надолу, останалата му частъ, да се заличи.

Това стана, защото комисията прѣдvide единъ новъ членъ, който повече разширява и по-добре опрѣдѣлява това, което се иска да се искаже съ тѣзи втора частъ на този членъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 533 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията направени отъ комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Комисията слѣдъ тоя членъ прѣдлага да се приема единъ новъ членъ 534 съслѣдующето съдѣржание. (Чете):

„Чл. 534. Отвѣтника, противъ когото е било допуснато обезпечение на искътъ, може да подаде молба въ сѫдия сѫдѣтъ, който е допусналъ обезпеченietо за измѣнение мѣрката, чрѣзъ която е билъ обезпеченъ искътъ.

Срѣщу опрѣдѣлението на сѫдѣтъ по тѣзи молби се допушта частна жалба“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 534 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 567 става 535. (Чете):

„Чл. 535. Обезпечение на прѣдѣлените искове, може да биде разрѣшено и само отъ прѣдѣдателя на сѫда, ако молбата за това е подадена въ такъво врѣме, когато нѣма засѣданія на сѫда, а между това, отъ обясненията на истеца, прѣдѣдателътъ намѣри, че зиманието мѣрки за обезпечение нетърпи отлаганіе“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение, само съ поправка на думата „ищещъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 535 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: Чл. 568 става 536. (Чете):

„Чл. 536. Ако молбата за обезпечение биде удовлетворена, прѣдѣдателя дава просителю, на име на сѫдебния приставъ, заповѣдъ, съ своя подпись, която се туря въ испълнение по сѫщия редъ, както и сѫдебните рѣшения“.

Комисията е приемала този членъ безъ измѣнение.

Ем. Начовъ: Г-да прѣдставители! Когато се пише единъ законъ, трѣбва да се гледа до колко ще биде той и при способимъ. Тукъ въ чл. 568, който става 536, е казано въ посѣдѣнія редъ, че заповѣдътъ се испълнява по сѫщия редъ, както и сѫдебните рѣшения. Това е заето отъ старитѣ сѫдебни правила, безъ обаче да е зето прѣдѣль видъ, че този законъ прѣдвижа, по какъвъ начинъ ще могатъ заповѣдътъ да се обезпечаватъ.

Една заповѣдъ неможе да се дава да се испълнява като едно рѣшение по сѫдебенъ редъ. Защо тогава даказвамъ, че по една заповѣдъ ще може да се продаде имущество, което е секвестрирано. Ако рѣчемъ това да приемемъ така, тогазъ може да се продаде това имущество, и азъ съмъ ималъ случай да виждамъ сѫдебни пристави да продаватъ таквите имущества. Защото, ето какъ става това: Турятъ депозитъ въ ковчежничеството, и чака до като сѫдебното рѣшение влѣзе въ законна сила.

За това, като се прѣдвижа тукъ правило, редъ, по който ще се налага секвестръ на имущество, за обезпечение, за това прѣдлагамъ, думитѣ: „по сѫщия редъ, както и сѫдебните рѣшения“, да се махнатъ и да се каже: „по реда показанъ по долу за обезпечение“. И г-нъ М-стра ще се съгласи съ това.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Азъ мисля, че трѣбва да си остане членътъ както е, и страхътъ на Г-на Начова нѣма да го има, защото въ слѣдующи членове на законъ опрѣдѣляме всичко, както трѣбва да се налага запоръ. Така щото нѣма нужда да се заличава членътъ, и то пъкъ да се измѣнява.

Ст. Ив. Цвикю: Г-да прѣдставители! Да се вѣстава противъ тоя членъ, азъ не намирамъ за нуждно даже, защото г-нъ прѣдговоривши, може би, да не е

посвѣтъ въ практиката, която имаме до сега и защото този членъ е заетъ отъ Врѣменнитѣ сѫдебни правила и е приложенъ къмъ този законъ. Заповѣдите сѫ се испълнявали на общо основание, както и испълнителните листове. За това, ако се махнатъ тѣзи думи, нѣма да стане никакво подобрѣние въ този законъ, та по-добре ще бѫде, да си остане членътъ, както се прѣлага отъ комиссията. Ако г-нъ Прѣдлаговършилъ ни беше привелъ нѣкои примѣри и нѣкои по-приемливи искания, тогава можеше да се приеме, но понеже не ще да има никаква полза отъ това, което той иска, толкова повече, че неговото искане е съ сѫщото, което го има въ закона-проекта, за това, добре ще да е, да се гласува членътъ както се прочете отъ г-на Докладчика.

Прѣдлагамъ да се прѣкратятъ дебатите.

Ем. Начевъ. Азъ нѣма да възражавамъ на казаното отъ Г-на Цвикя, защото той не се косна до това, което каза Г-нъ Докладчикътъ. На това обаче, което обясни г-нъ докладчикътъ, азъ благодаря, но той приложи още, че по-долу имало изложени правила, по които ще се испълняватъ заповѣдите. Наистина такива правила има, означени подъ заглавие „видове на обезпечението“ и пр., но щомъ единъ пътъ ги има, азъ неизнай защо да допустимъ да се повтарятъ. Съ това ний ще извадимъ сѫдебните пристави отъ заблуждението да не мислятъ, че тѣзи статии иматъ сила и че на основание на нея, ще могатъ да продаватъ недвижимите имоти на хората по заповѣдъ на Прѣдсѣдателя, както и по силата на рѣшенията.

Азъ питамъ Цвикя (Ст. Цвикю: Г-нъ Цвикю). (Смѣхъ.) г-на Цвикя да ми каже: ако има едно сѫдебно рѣшение, по силата което се налага запоръ на едно имущество и сѫдебниятъ приставъ иска да го продаде, може ли законътъ да му запрѣти да не го продаде, когато поиска?

За това азъ моля да се заличатъ тия думи въ тая статия, освѣйнъ думитъ: „по редътъ показанъ въ правилата за обезпечението“.

Докл. Я. Д. Матакиевъ: Азъ мисля, че Г-нъ Начевъ трѣбва да знае много добре, че въобще въ опрѣдѣлението, съ които се допушта обезпечение, не се казва: да се продаде имуществото, а да се наложи възбрана или да се сексестира, и да се сексвестира, не ще каже, че ще се продаде. За това, начинътъ за испълняването, се прѣдвижда въ подробностите на законътъ. По тѣзи причини, мене ми се струва, че Г-нъ Начевъ се бѣрка въ това гдѣто мисли, че заповѣдъта ще се испълнява както и сѫдебното рѣшение.

Ст. Ив. Цвикю: Азъ чакъ сега разбирахъ, че Г-нъ Начевъ се бѣрка между испълнението на сѫдебните рѣшения и обезпечението. Допускането на обезпечение отъ единъ сѫдъ е нѣщо, което се допушта, за да се обезпечи лицето, което е завело искътъ, а обезпечението съставатъ въ присѫтствието на странитѣ. Тѣй щото, когато единъ сѫдъ допусне обезпечение на едно лице, кое то є повдигнало искъ въ единъ сѫдъ, прѣдсѣдателътъ на

сѫдътъ прави заповѣдъ и тѣзи заповѣди се испълняватъ отъ сѫдението приставъ по сѫщия редъ, както и сѫдебните рѣшения, но окончателното испълнение на рѣшението става тогава чакъ, когато се събере суммата отъ взискателътъ. Тукъ обаче обезпечението нѣма такова значение, каквото мисли г-нъ Начевъ, защото обезпечението се налага върху единъ прѣдметъ, за да не бѫде продаденъ или прѣхвърленъ другому, до денътъ, въ който ще се разглѣда дѣлото. По какъвъ другъ начинъ ще ми покаже г-нъ Начевъ, че се испълняватъ тия заповѣди? Ами когато се има страхъ, че имотътъ, на които ще се налага запоръ, е описанъ да се отчуждава, защо да не прѣдоставимъ право на прѣдсѣдателътъ, по негова заповѣдъ да се спрѣ отчуждението и тѣзи негова заповѣдъ да се испълняватъ по сѫщия начинъ, както и сѫдебните рѣшения? Тѣзи са именно разликата, която г-нъ Начевъ прави между сѫдебните рѣшения и допускането на обезпечение. За това, азъ мисля, че повече да се говори по тоя въпросъ е излишно.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 536. Който го не приема така, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: (Чете): Членъ 569 става 537.

, Чл. 537. За взетата мѣрка за обезпечение прѣдсѣдателътъ съобщава на сѫдътъ въ първото му засѣданіе, отъ който зависи да потвърди или да измѣни това разпорѣжданіе“.

Комисията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 537 тѣй, както се прочете отъ Г-на Докладчика, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 570 става 538. (Чете):

, Чл. 538. Отвѣтникътъ, който е оправданъ съ сѫдѣбно рѣшение, което е влѣзло въ законна сила, има право да търси отъ истеща загуби, които той му е нанесъ вслѣдствие обезпеченето на искътъ“.

Този членъ комисията е приела безъ измѣнение, само съ поправление на думата „истеща“, която да стане: „ишеща“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 538 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „§ II. Видове на обезпеченето“.

, Чл. 539. Исковетъ се обезпечава: съ налагане възбрана на недвижимъ имотъ, съ сексестръ на движимо имущество и съ поръчителство“.

Въ този членъ комисията прѣдлага слѣдъ думитъ: „движимо имущество“ да се притуратъ и думитъ: „съ залогъ и“, та да се разбира, че обезпечение на исковетъ може да става „съ залогъ, и поръчителство“, като се заличи по-напрѣжното и.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 539 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, и съ прибавката на комисията, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 572 става 540. (Чете):

„Чл. 540. Въ молбата си за обезпечение, истецът е длъжен да покаже способа за обезпечение на искът“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение, съ поправка само на думата „истецът“ на „ищецът“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 540 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 573 става 541. (Чете):

„Чл. 541. Възбрана се налага, съразмѣрно съ сумата на искът, или на опрѣдѣленъ недвижимъ имотъ на отвѣтника, или въобще на принадлежащия нему имотъ, гдѣто и да се намира той“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 541 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 574 става 542. (Чете):

„Чл. 542. Общата за опрѣдѣлена сума възбрана възъ имота на отвѣтника, гдѣто и да се намира той, се допушта само въ дѣла за взимане по дѣлгови обзателства, които сѫ засвидѣтелствувани по установени редъ. Въ всички други случаи, ищецът е длъжен да покаже онзи имотъ на отвѣтника, на който може да се наложи възбрана“.

Въ третий редъ на този членъ, комиссията предлага да се заличатъ думите: „които сѫ засвидѣтелствувани по установени редъ“, та съ това да се даде възможност да се разбира, че не само по писменни доказателства, направени по установени редъ, да се допушта обезпечение, но въобще по всички писменни доказателства.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 542 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправка на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 575 става 543. (Чете):

„Чл. 543. Въ случай, че бѫде наложена обща възбрана, отвѣтникът може да иска замѣната ѝ съ възбрана на имота, който той покаже, но ако оспорява противната страна, той е длъжен да докаже, че той показанъ отъ него имотъ, по своята цѣнност, е достатъченъ за обезпечение на предявения искъ“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 543 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 576 по проекта е заличенъ отъ комиссията. Това заличване стана, защото сега, както ще видите, въ него се казва, че „движимото имущество на отвѣтника може да се секвестрира по исканието на ищеща, ако и да има у отвѣтника недвижимъ имотъ“. Това ограничение да не се допушта и да се предостави на отвѣтника което имущество покаже, то да може да се секвестрира. Членъ 577 става 544. (Чете):

„Чл. 544. Искът, по своята съразмѣрност, може да бѫде обезпеченъ не само съ единъ, но и съ нѣколко отъ показанитѣ въ чл. 571 способи“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение, само съ поправката на чл. 571, който да стане 539.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 544 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика съ поправката на чл. 571, който да стане 539, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 578 става 545. (Чете):

„Чл. 545. Когато искът има за предимство правото на собственность на движимъ или недвижимъ имотъ, то обезпечението на такъвъ искъ трѣбва да състои въ налагане секвестръ или възбрана на спорния имотъ“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 545 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 579 става 546. (Чете):

„Чл. 546. Когато се наложи възбрана на спорния имотъ, на владѣлеца му се забранява, подъ страхъ на лична и имущественна отговорност, съчиенето на находящата се въ него гора, съ исключение на количеството, което е потребно за поддържане на домакинството въ този имотъ“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 546 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 580 става 547. (Чете):

„Чл. 547. Въ показаний въ предидущий (546) членъ случай, сѫдътъ може по молба отъ ищеща, да предостави право на двѣтѣ страни да учредятъ надъгората надзоръ, съобразно съ Закона за горитъ“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 547 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 581 става 548. (Чете):

„Чл. 548. Ако въ договора, върху който е основанъ искътъ, е показанъ имотътъ, който ще служи за обезпечение на искътъ, то за обезпечението му се приема само показания имотъ. Ищещът може да иска друго или допълнително обезпечение само тогава, когато условний имотъ, или част отъ него, не сѫ на лице“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение. Думата „ишещъ“ да се поправи на „ишещъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 548 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 582 става 549. (Чете):

„Чл. 549. Молбата на отвѣтника за замѣняване едно обезпечение съ друго се удовлетворява тогава, когато ищещът не възразява“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 549 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 583 става 550. (Чете):

„Чл. 550. Когато ищещътъ оспорява исканието на отвѣтника за замѣняване обезпеченietо, сѫдътъ може да удовлетвори това исканie само въ такъвъ случай, когато отвѣтникътъ докаже, че прѣлаганата отъ него мѣрка за обезпечение напълно сътвѣтствува на прѣдишната и че оставянието въ сила на прѣдишната мѣрка би му причинила безпомѣнно стъснение“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 550 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 584 става 551. (Чете):

„Чл. 551. Замѣняванie на всички други способи за обезпечение на искътъ съ достатъчна въ брой парична сума, или съ билети на държавните кредитни учрѣждения по текущата цѣна, се допушта и безъ съгласието на ищеща“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 551 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „§ III. Редътъ за налаганie и вдигане възбрана върху недвижимъ имотъ“. Чл. 585 става 552.

„Чл. 552. Налаганie възбрана става чрѣзъ записванie на възбраната въ запрѣтната книга у надлѣжния нотариусъ, като се обнародва запрѣтната статия и въ „Държавний Вѣстникъ“ за сметка на истека“.

Въ този членъ комиссията измѣни думата „истека“ на „ишеща“

Ем. Начевъ: Г-да прѣставители! До колкото знамъ, обнародванието на запрѣтната статия въ практиката се е указано за излишно. Обнародванието, казвамъ, става отъ нотариуса, или отъ сѫдебниятъ приставъ за сметка на ищещътъ, а щомъ се обнародва, разноските, по това прѣминаватъ на отвѣтника. Съ обнародванието въ Държавниятъ Вѣстникъ на запрѣтната статия не се постига нищо. Прѣставете си за примѣръ, че обнародванието става за една нива или другъ прѣдметъ, който струва само 20—30 лева, и само, за да се обнародва тая статия въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще трѣба да се плати толкова, колкото струва прѣдметъ, когато, ако не ставаше това, нѣма да куца законътъ.

За това моля, както г-на Докладчика, така и г-на М-ра и Васъ, г-да прѣставители, да се съгласите да се изхвърлятъ тия думи и да се каже: „съобщава се на отвѣтника, кое именно имущество се записва подъ запоръ“. Мисля, че това ще биде достатъчно.

М-ръ Д. Грековъ: Г-да прѣставители! Азъ мисля, че има полза отъ обнародванието въ „Държавния Вѣстникъ“. Има полза за това, защото и трети лица може да се интересуватъ, да знаятъ дали единъ имотъ е подъ запоръ или не, а тѣ не могатъ да сѫ извѣстни за

това, ако не стане обнародванie. Г-нъ Ем. Начевъ казва, че за единъ имотъ, за едни ниви или ливади отъ 20 или 30 лева ще станатъ толкова разноски, колкото струва нивата. За такви ниви не става обнародванie, защото въвътъ е известно, че въ правилата за испълнението на рѣшенията е казано, че, когато имота има една стойност по-малко отъ 500 лева, за продажбата му даже не става обнародванie чрѣзъ „Държав. Вѣстникъ“; толковъ повече, когато се касае за налаганie единъ запоръ върху недвижимъ имотъ, за обезпечение на единъ искъ, възбраната нѣма да се обнародва, щомъ е малка цѣната на имота, заради това страховетъ на г-на Начева сѫ не основателни и азъ мисля да остане тхзи статия тѣй, както си е.

Е. Начевъ: Азъ се съгласявамъ съ обясненията на г-на М-ра, но да се опрѣдѣли, кой ще обнародва тия статии, защото до 1887 год. сѫ ги обнародвали сѫдебни пристави, а отъ 1887 год. се натовариха сѫдилицата, и азъ до сега не съмъ видѣлъ ни единъ сѫдъ да направи това.

М-ръ Д. Грековъ: Азъ мисля, че ний не трѣба да влизаме въ тѣзи подробности. Кой ще ги обнародва, практиката ще намѣри това.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 552 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 586 става 553. (Чете):

„Чл. 553. Въ това обявление се забѣлѣжа името, прѣзимето и званието на лицето, чийто имотъ се подлага на възбрана, прѣдметъ на дѣлото, суммата на искътъ и подлежащите на възбрана имоти, съ исключение на имотите, показани въ чл. 574“.

Приетъ отъ комиссията безъ измѣнение, само съ поправката на нумерацията вместо на чл. 574, да се каже 542.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 553 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 587 става 554. (Чете):

„Чл. 554. Съ унищожаванie на причината, за която е била наложена възбрана на недвижимъ имотъ, възбраната се снема съ напечатванie въ „Държавний Вѣстникъ“ извѣстие по сѫдътъ редъ, показанъ по-горѣ относително налаганието на възбрана“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 554 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 588 става 555. (Чете):

„Чл. 555. Владѣлецъ на имота или всѣко друго лице, до чито права снеманietо се коснува, има право да земе за установенна плата отъ сѫда, който е опрѣдѣлилъ да се снеме възбраната, преписъ отъ това опрѣдѣление и отъ разрѣшителната статия и то въ количество каквото пожелае“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 555 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 589 става 556. (Чете): „§ IV. Редѣтъ за налагане секвестръ върху движимо имущество“.

„Чл. 556. Върху движимо имуществото на отвѣтника се налага секвестръ или непосрѣдствено у него или у онѣзи лица и място, гдѣто се намира то“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 556 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 590 става 557. (Чете):

„Чл. 557. При обезпечение на искъ, движимото имущество, което скоро се разваля, не се секвестрира“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 557 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 591 става 558. (Чете):

„Чл. 558. Въ молбата на истеца за налагане секвестръ върху движимо имущество на отвѣтника трѣба да бѫде показано, гдѣ и у кого то се намира“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение, съ поправка само на думата „ищещъ“ вместо „истеци“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 558 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 592 става 559. (Чете):

„Чл. 559. Въ опрѣдѣлението на съда за секвестръ трѣба да бѫде показано, кое имущество поддѣжи на секвестръ и гдѣто се намира“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение, съ залижение на члена „то“ въ думата „гдѣто“, защото е излишенъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 559 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 593 става 560. (Чете):

„Чл. 560. Секвестръ на имуществата става по правилата, изложени въ чл. чл. 895—904“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение, само съ поправката на членовете въ текста.

Е. Начевъ: Азъ нѣма да ви отегчавамъ, г-да прѣдставители, но само едно нѣщо моля да се приеме. Да се прибави: „секвестръ става съгласно чл. 895—904, оцѣнение съгласно чл. 928—936 и пазението на секвестрираното имущество става съгласно чл. 937—947“.

М-ръ Д. Грековъ: Г-да прѣдставители! Тия думи не трѣба да се прибавятъ, защото, когато се секвестрира единъ недвижимъ имотъ за обезпечение на единъ искъ, то зависи въ по вечето случаи отъ кредитора. Може да се запечати този имотъ въ самия дѣлъникъ, може кредитора да поисква да се прѣнесе имота на друго място, а всичко това ще стане съобразно съ прѣдписанията на закона и по исканието на ищеща. Много пакти може да

не стане нужда, нито да се пази имота, нито да се прѣнася. Напр. ще се секвестрира жито, което се намира въ единъ хамбаръ. Ще туратъ печатъ на хамбара и то ще си стои тамъ, като обезпечение на иска. Заради това, азъ мисля, че тия правила не трѣба да се прѣдвидватъ, толкотъ по-вече, че тѣ стоятъ въ закона и когато има нужда да се постъпятъ съгласно съ тѣхъ, хората ще ги намѣратъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 560 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 504 става 561. (Чете):

„Чл. 561. Секвестрираното имущество се оставя въ основа помѣщение, гдѣто се е намирало, слѣдъ като се положатъ печати върху описаните прѣдмети и като се земе отъ владѣтеля расписка, че ще пази имуществото въ цѣлостъ споредъ описание и за прахосването му ще отговаря съгласно чл. 944.“

Този членъ е приетъ отъ комиссията безъ измѣнение само съ поправката на нумерацията въ текста.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 561 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 595 става 562. (Чете):

„Чл. 562. Имуществото, което владѣлецъ се откаже да пази, се прѣдава на особенъ пазачъ, по правилата показани въ чл. чл. 937—947“.

Този членъ се прие отъ комиссията безъ измѣнение, само съ поправката на нумерацията въ текста.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 562 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 596 става 563. (Чете): „§ V. Редѣтъ за налагане секвестръ върху движими имущества и парични сумми на отвѣтника, които се намиратъ у трети лица или въ присъственни място“.

„Чл. 563. Испълнителни листъ по опрѣдѣление за налагане секвестръ върху движимо имущество или върху парични сумми на отвѣтника, които се намиратъ въ ръцѣ на трети лица, се прѣдава на надлѣжните лица подъ расписка. За наложението секвестръ сѫщеврѣменно се съобщава на отвѣтника“.

Комиссията, г-да прѣдставители, намѣсто този членъ прѣдлага, да се приеме другъ единъ членъ съ слѣдующето съдѣржание:

„Чл. 563. За испълнението на сѫдебно опрѣдѣление, съ което се налага секвестръ върху движими имущества, или върху сумми на отвѣтника, които се намиратъ въ ръцѣ на трети лица, се съобщава повѣстка, въ която се показва, въ чия полза и противъ кого е било допуснато обезпечение, както и прѣдметътъ или суммата върху която се налага възбрана“.

Този членъ е съобразенъ съ врѣм. сѫд. правила и се намѣри отъ комиссията много по-удобенъ, отъ колко да се допусне испълнителенъ листъ на взыскателя или на дѣлъностното лице, да се прѣставя на трети лица и

то дава расписка и пр., когато това може да стане съ повъстка.

Пръдсъд.: Ще се гласува чл. 563 съ редакцията, която е приела комисията тъй, както се прочете от г-на докладчика. Който не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 597 става 564. (Чете):

„Чл. 564. Съ силата на расписката, упомяната въ горни (596) членъ, третитъ лица се задължават да не предават на отвѣтника принадлежашето му имущество“.

Комисията съгласно съ приетий по-горе членъ, предлага да се поправи и този членъ така: „Чл. 564. Подиръ получаванието на повъстката упомяната въ горни (563) членъ третитъ лица се задължават да не предават на отвѣтника принадлежашето му имущество“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 564 тъй, както се прочете от г-на докладчика, съ измѣнението на комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 598 става 565. (Чете):

„Чл. 565. Присъственото място или длъжностното лице, у които се намиратъ за пазenie или въ распорѣжданie имуществото или паричните сумми на отвѣтника, се задължаватъ, като приематъ испълнителния листъ за сексвестръ, да спрѣтъ, до ново извѣстяванie, всѣкакви давания отвѣтнику, съ исключение на изрично показаните въ законъ случаи“.

Комисията прие този членъ само съ тѣзи поправки вмѣсто думитѣ: „испълнителния листъ“, да се каже: „повъстката“, въ думата: имуществото членъ „то“ да се исхвърли и въ думата паричните членъ „тѣ“ да се исхвърли.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 565 тъй, както се прочете от г-на докладчика съ поправката на комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 599 става 566. (Чете):

„Чл. 566. За нарушение на правилата, показани въ чл. чл. 597 и 598, ако отъ това послѣдва врѣдъ за ищеща, виновните отговарятъ предъ него, въ случай че отвѣтникъ не е въ състояние да заплати“.

Този членъ е приетъ съ поправка на нумерацията на място 597 и 598 прие се 564 и 565. Друго безъ измѣнение.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 566 тъй, както се прочете от г-на докладчика съ поправка на нумерацията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Слѣдътъ този членъ комисията предлага да се тури другъ единъ новъ членъ съ слѣдующето съдържание: (чете): „Чл. 567. Третитъ лица имат право да възразяватъ противъ запора и да даватъ въ сѫдътъ заявлениета си въ тридневенъ срокъ отъ какъ приематъ повъстката. Сѫдътъ съобщава тия заявления на възискателя, който може да предъяви противъ третото лице искъ на общо основание“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 567 тъй, както се прочете от г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 600 става 568. (Чете):

„Чл. 568. За налаганie сексвестъръ на поврѣменни плати, които се исплащатъ отвѣтнику отъ частни лица по условие и актове, испълнителниятъ листъ се предъявява на тѣзи лица, като се земе отъ тѣхъ отговоръ, дали тѣ плащатъ нѣщо отвѣтнику, какво количество и кога е внесена послѣдната плата“.

Въ тоя членъ комисията предлага да се каже „повъстка“ вмѣсто „испълнителниятъ листъ“. Слѣдъ думитѣ „тѣзи лица“ да се тури точка, а слѣдъ нея да се прибавятъ думитѣ: „тѣ сѫ длѣжни да даватъ отговоръ“. Думитѣ „като се земе отъ тѣхъ отговоръ“ да се заличатъ, сѫщо и думата „тѣ“ въ предпослѣдния редъ.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 568 тъй, както се прочете от г-на докладчика съ измѣненията на комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 601 става 569. (Чете):

„Чл. 569. Отакъ се предъяви испълнителниятъ листъ на третитъ лица, послѣднитѣ сѫ длѣжни да внасятъ всичките слѣдующи плати, по мимо отвѣтника, въ онova сѫдебно учреждение, което е наложило сексвестръ“.

Въ тоя членъ комисията предлага въ първия редъ вмѣсто думитѣ: „отакъ се предъяви испълнителниятъ листъ“ да се каже „отакъ се предаде повъстката“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 469 тъй, както се прочете от г-на докладчика съ поправката на комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 602, 603 и 604 по законопроекта се отхвърлиха отъ комисията. Минавамъ на чл. 605, който става 570. (Чете):

„Чл. 570. Ако бѫде доказано, че у лицето, отъ което се искало отговоръ или расписка, дѣйствително сѫ се намирали цѣнности, принадлежащи на отвѣтника, или сѫ слѣдвали отъ него плати, виновній въ това отказванie може да бѫде, освѣнъ глобата, привлечenъ къмъ отговорностъ до онажи сумма, която, до денътъ на първоначалното исканie на отговоръ или расписка, се е намирала у него или, която отвѣтникъ е слѣдвало да приеме отъ него споредъ условието“.

Комисията предлага да се направятъ нѣкои измѣнения въ тоя членъ, който добива слѣдующата редакция: (Чете): „Чл. 570. Ако бѫде доказано, че у лицето, у което е билъ наложенъ сексвестръ, дѣйствително сѫ се намѣрили цѣнности, принадлежащи на отвѣтника, или сѫ слѣдвали отъ него плати, той може да бѫде привлеченъ къмъ отговорностъ до онажи сумма, която до денътъ на съобщаванието повъстката се е намерила у него, или която отвѣтникъ е слѣдвало да приеме отъ него споредъ условието“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 570 тъй, както се прочете от г-на докладчика, съ

измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„§ VI. Съдебното порожителство и редът на приемането му“.

Прието безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 606 става 571. (Чете):

„Чл. 571. За обезпечение на искъ се приема порожителство на едно или нѣколко лица; но всѣки отъ порожителите, ако не порожителствува за цѣлия искъ, дълженъ е да обяви: за каква именно сумма порожителствува“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 571 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 607 комиссията заличи. Чл. 608 става 572. (Чете):

„Чл. 572. За порожители не се приематъ:

- 1) лицата, които принадлежатъ къмъ съставъ на съдебното управление и прокурорския надзоръ въ този окръгъ, гдѣто дѣлото се произвѣжда;
- 2) повѣренниците за своите довѣрители;
- 3) несъстоятелните;
- 4) всички ония, на които по законътъ не е позволено да се задължаватъ чрѣзъ договори“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 572 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 609 става 573. (Чете):

„Чл. 573. Порожителството се приема отъ онзи съдъ, който е постановилъ за обезпечение на искътъ“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 573 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 610 става 574. (Чете):

„Чл. 574. Отвѣтникътъ, който прѣдлага за себе порожители, дълженъ е или да ги прѣстави лично прѣдъ съдътъ, или да прѣдстави тѣхния порожителственъ записъ, засвидѣтелствуванъ по нотариаленъ редъ, но и въ двата случая, когато поискано е истецътъ, дълженъ е да удостовѣри съ актове или съ свидѣтели състоятелността на свойте порожители“.

Въ прѣдпослѣдния редъ думитѣ „съ актове или съ свидѣтели“ комиссията замѣни: „съ писменни доказателства имотната“; на думата „състоятелността“ членъ „та“ се махна и думата „истецъ“ се поправи.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 574 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 611 става 575. (Чете):

„Чл. 575. Прѣдсѣдательтъ на съда, като се яви порожителътъ или като бѫде прѣставенъ порожителствени записъ, назначава на странитѣ день, когато тѣ съ дължни да се явятъ въ съдебно засѣданіе за да прѣдставятъ устни обясненія по въпроса за приемане на прѣставляемото порожителство“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 575 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 612 става 576. (Чете):

„Чл. 576. Съдътъ пита явивши се порожителъ, съгласенъ ли е да порожителствува и зема отъ него показание за неговото имущество, за приходитѣ, мѣстожителството, занаятътъ и другите обстоятелства, които по чл. 608 могатъ да прѣпятствуватъ за приемане порожителството“.

Приетъ съ поправка на номерацията въ текста вместо „608“ да се каже „572“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 576 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 613 става 577. (Чете):

„Чл. 577. Ако истецътъ не се яви въ назначението денъ, отъ съдътъ зависи да приеме прѣставеното порожителство, ако то бѫде достатъчно за цѣлия искъ или за частъ отъ него“.

Приетъ безъ измѣнение съ поправката на думата „истецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 577 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 614 става 578. (Чете):

„Чл. 578. Порожителството, което съдътъ е приель съдѣдъ явяванието на порожителя, се удостовѣрява съ негова подписка, която има еднаква сила съ порожителствени записъ“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 578 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 615 става 579. (Чете):

„Чл. 579. Порожителятъ отговаря съ всички си имотъ за суммата, за която е порожителствува, въ случай че дължникътъ не удовлетвори взискателя“.

Комиссията прѣдлага думитѣ: „въ случай че дължникътъ не удовлетвори взискателя“ да се заличатъ, а вместо тѣхъ да се каже: „но взисканието се обрѣща най-напрѣдъ противъ имота на дължника и за недостигътъ отговаря порожителътъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 579 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 616 по проекта се заличи отъ комиссията. Чл. 617 става 580. (Чете):

„Чл. 580. Прѣди да се рѣши по сѫщество искътъ, по който е прието порожителство, ищещътъ нѣма право да иска обезпечение на своя искъ съ имуществото на порожчителя; но като бѫде постановено рѣшение по сѫщество на дѣлото, което поддѣжи на испълнение, ищещътъ има право да иска налаганието възбрана или секвестръ върху имуществото на порожчителя, до като бѫде окончателно удовлетворенъ отъ имуществото на отвѣтника“.

Въ тоя членъ, въ първия редъ слѣдъ думитѣ „по който е прието“ комиссията прѣдлага да се каже „лично“.

М-ръ Д. Грековъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че думата „лично“ си нѣма място. Азъ съмъ забѣлѣжилъ, че тя е била заличена отъ комиссията; имаше прѣдложение да се приеме, но подиръ се заличи. Наистина, ако прочете човѣкъ статията, ще види, че тукъ се касае за всички порожителства. Разумѣва се, че порожителствата всѣкай путь биватъ лични, каквото порожителство и да бѫде. Наистина лицето отговаря съ своя кредитъ, но разумѣва се съ това порожителство сѫ ангажирани всичките му имоти. Заради това азъ съмъ на мнѣніе да се приеме членътъ, както е въ проекта, безъ да се прибавя думата „лично“.

Доклад.: Съгласенъ съмъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 580 тѣй, както е въ проекта, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Отдѣление четвърто. Привличаніе на трето лице къмъ дѣлото“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 618 става 581. (Чете):

„Чл. 581. Отвѣтникътъ, който съмъ че има право да моли да се привлече трето лице къмъ дѣлото, трѣбва да подаде молба за това, не по-късно отъ първото сѫдебно засѣданіе, назначено за разглежданіе на дѣлото“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 581 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 619 става 582. (Чете):

„Чл. 582. Истецътъ, който по слѣдствието на възраженията на отвѣтника, пожелае да привлече трето лице къмъ дѣлото, може да заяви исканието си въ първото засѣданіе на съда, но трѣбва да подаде молбата си не по-късно отъ слѣдующий день“.

Приетъ съ поправка на думата „истецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 582 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 620 става 583. (Чете):

„Чл. 583. Въ молбата за привличаніе трето лице къмъ дѣлото, се бѣлѣжи мястожителството на третото лице и се излагатъ обстоятелствата на дѣлото и основанията,

спорѣдъ които молителътъ съмъ, че това лице трѣбва да се привлече къмъ дѣлото. Ако не е забѣлѣжено мястожителството на третото лице, съдѣтъ не го призовава“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 583 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 621 става 584. (Чете):

„Чл. 584. Прѣпись отъ молбата за привличаніе третото лице къмъ дѣлото се съобщава, както на онзи който се призовава, така сѫщо и на противната страна“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 584 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 622 става 585. (Чете):

„Чл. 585. Съдѣтъ, като приеме молбата за привличаніе на третото лице къмъ дѣлото, отлага разглежданіето на послѣдното за другъ срокъ, като земе въ внимание мястожителството на третото лице и свойството на дѣлото“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 585 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 623 става 586. (Чете):

„Чл. 586. Ако едната отъ страните прѣставя възражения противъ привличанието на третото лице къмъ дѣлото, то се призовава слѣдъ като съдѣтъ рѣши тая прѣпирня“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 586 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 624 става 587. (Чете):

„Чл. 587. Въ случаѣ че призований не се яви въ назначението срокъ, на дѣлото между съдящите се страни се дава по-нататъшень ходъ. При това съдящий се, който е молилъ за привличанието му, може да ходатайствува прѣдъ съда да допусне обезпечение на общо основание за обезпечение на исковетѣ, на обратното си исканіе срѣщу лицето, което се призовава“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 587 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 625 става 588. (Чете):

„Чл. 588. На призованото лице, което се е явило въ назначението срокъ, се дава възможностъ да прѣглѣда всичките актове на производството, а така сѫщо и да даде писменни и устни обясненія, като участникъ въ дѣлото“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 588 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 626 става 589. (Чете):

„Чл. 589. Разноските за призоваванието на едно трето лице, което се е отклонило отъ участие въ дѣлото, падатъ възъ онзи отъ сѫдящитѣ се, който е молилъ за привличанието му, а последният може да моли да се повърнатъ отъ третото лице, ако, слѣдъ свършванието на първоначалното дѣло, прѣдяви срѣщу него обратно исканіе“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 589 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „Отдѣление пето. Встѫпване на трето лице въ дѣлото“.

Прието безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 627 става 590. (Чете):

„Чл. 590. Третото лице, интересътъ на което зависи отъ рѣшаване на дѣлото въ полза на една отъ странитѣ, може въ всѣко положение на дѣлото да поиска да земе участие въ него заедно съ истеца или съ отвѣтника. Прѣпись отъ молбата за това на третото лице се съобщава на участвуващите въ дѣлото лица“.

Приетъ съ поправка на думата „истецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 590 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 628 става 591. (Чете):

„Чл. 591. Срѣчу опрѣдѣлението на сѫда, съ което се е отказало или дозволило на третото лице да участвува въ дѣлото, се допушта частна жалба отдѣлно отъ вѣзвиза.

До гдѣто се разрѣши жалбата противъ опрѣдѣлението, съ което се не допушта третото лице да участвува въ дѣлото, по-нататъшното му разглеждане, по искането на една отъ странитѣ, се спира въ сѫдѣтъ, срѣчу опрѣдѣлението на който е тя подадена“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 591 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 629 става 592. (Чете):

„Чл. 592. Когато третото лице заявява възъ имуществото, за което става прѣпирня, свои независими отъ правата на истеца или на отвѣтника права, то трѣбва да подаде искъ противъ единия или другия отъ сѫдящите се, или и противъ двоицата заедно“.

Приетъ съ поправка на думата „истецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 592 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 630 става 593. (Чете):

„Чл. 593. По-нататъшното производство на дѣлото по искътъ на третото лице, се подчинява на общите правила“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 593 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „Отдѣление шесто. Отстранение на сѫдии и прокурори“.

Прието безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 631 става 594. (Чете):

„Чл. 594. Сѫдиятъ съ обязаніи да се отстраняватъ съ силата въ закона и сѫдящите се могатъ да ги отвѣждатъ отъ участие въ производството и рѣшението на дѣлото въ следующитѣ случаи:

1) когато сѫдията, жена му или роднините му по прѣмъ линия безъ ограничение, а по съребърна — роднините му отъ първите четири и сватовете отъ първите три степени, а също и ако усиновените отъ тѣхъ или усиновителите имъ иматъ участие въ дѣлото;

2) когато сѫдията, по данните въ дѣлото, се намира съ една отъ страните въ съдружие, или може да стане отговоренъ за вѣди и загуби;

3) когато сѫдията или жена му или дѣцата му съ длѣжници или кредитори на една отъ страните;

4) когато сѫдията или жена му съ наследници на една отъ страните;

5) когато сѫдията е настойникъ на едного отъ сѫдящите се или управлява дѣлата му, или когато сѫдящий се глѣда или управлява дѣлата и имотътъ на сѫдията;

6) когато между сѫдията, жена му, тѣхните възходящи и нисходящи роднини и една отъ страните има завѣдено гражданско дѣло прѣди дѣлото, отъ производството на което сѫдията се отстранява; а ако ли то е свършено, то когато отъ свършванието му до прѣдявяванието отводътъ за отстранение на сѫдията е истекло не повече отъ шестъ мѣсяци;

7) когато между означените въ п. 6 лица и сѫдията е имало три години прѣди прѣдявяването отвода за отстранението, угловно дѣло;

8) когато сѫдията е давалъ съвѣти по дѣлото; когато е билъ адвокатъ по него; когато е давалъ показания по него като свидѣтель; когато е билъ експертъ по него, и

9) когато въ първата инстанция или помирителното производство е участвувалъ при постановяванието на рѣшението“.

Комиссията прѣдлага въ шестия пунктъ, прѣдполѣдния редъ вмѣсто думитѣ: „не повече“ да се каже „не по-малко“. Друго безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 594 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 632 става 595. (Чете):

„Чл. 595. Отстранението на сѫдия се заявява отъ страните не по-късно отъ първото засѣданіе, въ което

е назначено дѣлото за разглѣждане, освѣнъ ако причинитѣ за отстранение сѫзънили отпослѣ, въ теченіе на производството“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 595 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 633 става 596. (Чете):

„Чл. 596. Отстранението може да се заяви съ писменна молба или устно, като се запише въ протокола. При това трѣбва да бѫдатъ посочени изрично причинитѣ за отстранението и доказателствата, които се привѣждатъ за тѣхното удостовѣрение“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 596 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 634 става 597. (Чете):

„Чл. 597. Молбата за отстранение се прѣдявява на отводимия сѫдия, който не по-късно отъ слѣдующето засѣданіе трѣбва да даде писменъ отговоръ или устенъ, който се записва въ протокола; по-нататъшното забавяне се приема за признание отъ страна на отвѣдения сѫдия на фактическиятѣ обстоятелства на отстранението“.

Този членъ е приетъ безъ измѣнение, само трѣбва да се бѫдатъ нѣкои обясненія, които да бѫдатъ записани въ протоколитѣ за по-голяма ясность. Думитѣ „отъ слѣдующето засѣданіе“ трѣбва да се разбираятъ: „слѣдующето засѣданіе на сѫда“, а не когато пакъ се повикатъ странитѣ. Съ една рѣчъ да се разбира слѣдующето засѣданіе на сѫда.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 597 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 635 става 598. (Чете):

„Чл. 598. Въпросътъ за отстранение на сѫдията се разглѣжда отъ сѫда безъ участие на отводимия сѫдия въ закрито засѣданіе, слѣдъ като се изслуша заключенietо на прокурора“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 598 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 633 става 599. (Чете):

„Чл. 599. Опрѣдѣлението на сѫда за отстранение на сѫдията е окончателно и жалба противъ него не се допушта.

Страната, която е поискала отстранението на сѫдията, може да подаде частна жалба противъ постановеното по нейна молба опрѣдѣление, съ което отводътъ за отстранение се остава безъ постѣдствие“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 599 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 637 става 600. (Чете):

„Чл. 600. Жалбата се подава въ сѫдътъ, който е постановилъ опрѣдѣлението, въ три дневенъ срокъ, отъ съобщението на опрѣдѣлението“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 600 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 638 става 601. (Чете):

„Чл. 601. Жалбата се праша незабавно за разглѣждане на по-горния сѫдъ, заедно съ относящите се къмъ нея извлѣчения отъ протокола и съ прѣписъ отъ опрѣдѣлението на сѫда по отвода“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 601 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 639 става 602. (Чете):

„Чл. 602. До като се разрѣши отъ по-горния сѫдъ жалбата, отводимий сѫдия не трѣбва да участвува въ разглѣждане на дѣлото“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 602 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 640 става 603. (Чете):

„Чл. 603. Когато се заяви отстранение срѣди нѣколко сѫдии, тѣй щото числото на останалите слѣдъ това бѫде недостатъчно за постановяване опрѣдѣление по въпроса за отстранението, производството на дѣлото се спира и молбата за отстранение, съ отговоритѣ отъ отводимите сѫдии, се прѣдставя на по-горния сѫдъ за разглѣждане“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 603 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 641 става 604. (Чете):

„Чл. 604. Прокуроритѣ трѣбва да се отстраняватъ отъ участие въ разглѣждане на дѣлата по сѫдитѣ причини, както и сѫдитѣ, като прѣдадятъ исполнението на обязанностите си по такива дѣла на друго лице отъ прокурорския надзоръ, по установението за това редъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 604 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 642 става 605. (Чете):

„Чл. 605. Тѣжачицъ се може да заяви въ сѫдътъ за сѫществуване на законни причини за отстранение на прокурора, когато той не се отстранява въ показаните въ чл. 631 случаи. Въ тоя случай, сѫдътъ, безъ да спира разглѣжданието на дѣлото, съобщава за постъпката на прокурора на най-близското му началство“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 605 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 643 става 606. (Чете):

,,Чл. 606. Странитѣ иматъ право да искатъ отстранението на секретаритѣ при сѫдѣтъ отъ участие въ производството на дѣлото по прѣдвидѣніе въ чл. 631 причини“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 606 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 644 става 607. (Чете):

,,Чл. 607. Отводите противъ секретаритѣ на сѫдѣтъ се разрѣшаватъ еднолично отъ прѣдсѣдателя на сѫда, распорѣжданието на когото, по тѣзи отводи, се считатъ окончателни и на обжалване неподлежащи“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 607 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „Отдѣление седмо. Спирание, възобновяване и унищожаване на сѫдебното производство.“. Чл. 645 става 608.

,,Чл. 608. Производството на дѣлото се спира:

1) по съгласието на всички тѣжещи се;

2) въ случай на смърть, умоповрѣждане, несъстоятелностъ, или лишаване на нѣкого отъ сѫдящитѣ се или на тѣхните законни прѣставители или на повъренника отъ право да се явяватъ като страна прѣдъ сѫда“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 608 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 646 става 609. (Чете):

,,Чл. 609. Отблѣженитетъ въ 2 пункти на чл. 608 обстоятелства не спиратъ нито заключението на прокурора, нито постановяване на рѣшене по сѫщество на дѣлото, ако сѫдъ свѣре свършени състязанията“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 609 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 647 става 610. (Чете):

,,Чл. 610. Когато се спира производството по общо съгласие на странитѣ, тѣ сѫдътъ да обявява на сѫда: коя отъ тѣхъ приема да заплати всички разноски по станалото производство. Странитѣ, които не сѫдъ испълнили това правило, нѣматъ право да искатъ една отъ друга плащане на разноските“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 610 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 648 става 611. (Чете):

,,Чл. 611. Сѫдебните разноски, които странитѣ дължатъ, сѣбиратъ се незабавно по дължностъ отъ сѫда

безъ да се чака възобновяване на дѣлото и окончателното по него рѣшеніе“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 611 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 649 става 612. (Чете):

,,Чл. 612. Като се спре производството, сѫдѣтъ може, по исканіе на нѣкоя отъ странитѣ, да приеме мѣрки за обезпечenie на искътъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 612 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 650 става 613. (Чете):

,,Чл. 613. Производството на дѣлото се възобновява по исканіето на всички тѣ, участвующи въ дѣлото лица или само на нѣкоя отъ тѣхъ; но въ последниятъ случай онзи, който иска възобновяването на производството, трѣбва да помогне сѫда да призове другите участници въ дѣлото по мѣстожителството, посочено въ молбата за възобновяване производството“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 613 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 651 става 614. (Чете):

,,Чл. 614. Като се възнови производството, то се почва отъ онова дѣйствие, на което е било спрѣнно“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 614 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 652 става 615. (Чете):

,,Чл. 615. Опрѣдѣленията, съ които се допушта или отхвърля спиранието на производството по изложенитетъ въ чл. 645 п. 2 причини, или се отказва за възобновяване производството (чл. 650), може да се обжалватъ отдельно отъ въззыва“.

Комиссията приема този членъ съ поправка въ номерацията на текста, т. е. вместо 645 да стане 608 и вместо 650 — 613.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 615 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣнение на номерацията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 653 става 616. (Чете):

,,Чл. 616. Всѣко инстанционно производство се унищожава, ако въ течение на три години не е потърсено дѣлото“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 616 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 654 става 617. (Чете):

„Чл. 617. Правилата за унищожаванието на производството се прилагат към държавата, към обществените учреждения и въобще към всичките лица, даже към малолѣтните, като имъ се запазва правото да дърятъ загуби отъ управителите и настойници“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 617 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 655 става 618. (Чете):

„Чл. 618. Унищожаванието на производството не настъпва по право; то се иска отъ заинтересуваната страна съ писмена молба. Унищожаванието се покрива, ако едната или другата страна извърши нѣкое правилно процесуално дѣйствие прѣди подаванието молбата за унищожавание производството“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 618 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 656 става 619. (Чете):

„Чл. 619. Съ унищожаванието на производството, истецъ не се лишава отъ правото, до истичане на давността, да прѣдяви отново искътъ си, като подаде нова искова молба“.

Комисията приема този членъ съ поправката на думата „истецъ“ на „ищецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 619 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 657 става 620. (Чете):

„Чл. 620. Въ случаѣ, че се унищожи производството, истецъ се осужда да заплати втичките разноски по унищоженото производство“.

Комисията приема този членъ съ поправка на думата „истецъ“ на „ищецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 620 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 658 става 621. (Чете):

(Закрито въ 12³/₄ часа по пладнѣ).

„Чл. 621. Ако бѫде прѣдявенъ отново искътъ, тъжащтъ се можтъ да се възползватъ съ внесенитѣ въ прѣдишното производство признания на противната страна и съ показанията на свидѣтелитѣ, ако послѣднитѣ не сѫ вече живи или отсѫтствуваатъ неизвѣстно или имъ е забранено отъ закона да свидѣтелствуватъ“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 621 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 659 става 622. (Чете):

„Чл. 622. Ако се унищожи производството, първоначалният искъ не прѣкъсва течението на законната давностъ“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 622 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Никола Думановъ: Г-да Прѣдставители! Въ засѣданietо пристѫтствуватъ малко прѣдставители; нѣма болшинство, за да продължаваме да засѣдаваме. (Гласове: Болшинство е).

Прѣдсѣд.: Моля г-на квестора Ф. Щаневъ да констатира, болшинство ли е?

Квесторъ Ф. Щаневъ: Менинство е.

Прѣдсѣд.: Понеже е менинство, засѣданietо се закрива.

За идущето засѣданie ще имаме продължение отъ днешният дневенъ редъ.

М-стръ Грековъ: Г-да прѣдставители! Понеже виждамъ, този законопроектъ ще заеме още нѣколко дни на Народното Събрание, азъ ще ви моля, да се съгласите, ако е възможно, да имаме исклучително въ продължение на нѣколко дни, засѣданie отъ 9 до 12 часътъ, но да бѫдемъ въ 9 или най-късно въ 9 и 1/4 тукъ и подиръ това да имаме засѣданie отъ 2 до 5 часътъ по-диръ пладнѣ. (Гласове: Приема се).

Прѣдсѣд.: Приема ли Народ. Събрание прѣдложението на г-на М-стра? (Гласове: Приема). Който не го приема, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Приема се.

Засѣданietо се закрива.

Прѣдсѣдателъ: П. Славковъ

Подпрѣдсѣдатели: { Д. Петковъ
Ив. Андоновъ.

Секретари:	Ив. Халачовъ	Я. Руселиевъ
	З. Градинаровъ	Хр. Благоевъ
	Я. Д. Матакиевъ	Я. Попповъ
	Д-ръ Стояновичъ	Ив. Бешевлиевъ
	Д-ръ Сарж-Ивановъ	Ив. Кефаловъ
	Г. Пеневъ	И. Титоровъ
	М. Милевъ	Ст. Х. Калчевъ
	Хр. Лѣкарский	К. Костовичъ

Началникъ на Стенографическото Бюро: Д. Иовевъ.